

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

**Zkušenosti studentů Jihočeské univerzity
s dobrovolnictvím v zahraničí**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studijní program:

REHABILITACE

Autor: Martina Smolíková

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Renata Švestková, Ph.D.

České Budějovice 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci s názvem „*Zkušenosti studentů Jihočeské univerzity s dobrovolnictvím v zahraničí*“ vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 3. 5. 2018

.....

Martina Smolíková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Ing. Renatě Švestkové, Ph.D. za čas, který mi v průběhu zpracování této bakalářské práce věnovala, především za odborné a cenné rady. Dále bych chtěla poděkovat všem respondentům, kteří se na mém výzkumu podíleli, především za jejich čas a ochotu. Na závěr bych ráda poděkovala svým blízkým za jejich podporu.

Zkušenosti studentů Jihočeské univerzity s dobrovolnictvím v zahraničí

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá tématem zahraničního dobrovolnictví. Práce obsahuje 9 podkapitol teoretické části. V první podkapitole se věnuji vymezení pojmu dobrovolnictví v obecné rovině. Druhá podkapitola poukazuje na dobrovolnictví v České republice. Další podkapitoly obsahují historii dobrovolnictví v České republice, legislativní ukotvení dobrovolnictví, poté typy a oblasti dobrovolnické činnosti. Následující čtyři podkapitoly jsou již věnovány zahraničnímu dobrovolnictví, které je hlavním tématem bakalářské práce. V podkapitole číslo šest poukazují na dobrovolnictví ve Spojených státech amerických a na dobrovolnictví v Evropských státech, v dalších podkapitolách se věnuji realizaci dobrovolnických pobytů v zahraničí, neziskovým organizacím, které zprostředkovávají zahraniční dobrovolnictví a jednotlivým programům zahraničního dobrovolnictví, které dané neziskové organizace nabízejí zájemcům o zahraniční dobrovolnictví.

K realizaci výzkumné části bakalářské práce byl použit kvantitativní typ výzkumu, metoda dotazování, technika dotazníku. Výběrový soubor byl tvořen studenty Jihočeské univerzity. Výzkum byl realizován respondenty z jednotlivých fakult Jihočeské univerzity. Cílem teoretické části bylo informovat studenty o dobrovolnictví v zahraničí a poskytnout studentům náhled, který by jim mohl být užitečný, pokud by se rozhodli pro dobrovolnickou činnost v zahraničí. Cílem praktické části bylo zjistit povědomí studentů o dobrovolnictví v zahraničí, jejich zájem o dobrovolnictví v zahraničí a současné zkušenosti s dobrovolnickou činností.

Z výzkumu vyplynulo, že většina respondentů by mělo zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí. Zastoupení respondentů se zkušenostmi s dobrovolnictvím v zahraničí bylo procentuálně nízké, avšak byly zjištěny jejich konkrétní zkušenosti v této oblasti.

Klíčová slova

dobrovolník; dobrovolnictví; zahraniční dobrovolnictví; neziskové organizace; programy zahraničního dobrovolnictví

Experiences of Students of the University of South Bohemia with Volunteering in Foreign Countries

Abstract

Bachelor work is focused on volunteering in foreign countries. My work includes 9 under chapters of the theoretic part. The first under chapter is about concept of volunteering in general. The second under chapter indicates to volunteering in the Czech Republic. Next under chapters include history of volunteering in the Czech Republic, legislate prematurely then types and fields of voluntary activity. Following four under chapters are focused on volunteering in foreign countries that is the main topic of my bachelor work. In these under chapters I indicate a volunteering in United States of America and a volunteering in European states, furthermore I am focused on the realisation of volunteering abroad then on the non-profit organisations that mediate the volunteering in foreign countries and on the individual programs of volunteering in foreign countries, which are offered by non-profit organisations to people, who are interested.

For the realisation of the explorational part of bachelor work was used a quantitative type of research, a method of inquiring, a technique of questionnaire. The respondents were created by the students from the University of South Bohemia. The research was realized by respondents from the individual faculties. The aim of the theoretic part was to inform students about the volunteering in foreign countries and to provide a preview which could be useful for them, if they will decide for the voluntary activity in foreign countries. The aim of the explorational part was to find out an awareness of students about volunteering in foreign countries, their interest about volunteering in foreign countries and actual experiences with voluntary activity. The research showed that the most of respondents would be interested in volunteering abroad. The representation of respondents with experiences of volunteering in foreign countries was low, but their specific experiences in this field was found.

Key words

volunteer; volunteering; volunteering in foreign countries; non-profit organisations; programs of volunteering in foreign country

Obsah

ÚVOD.....	8
1 SOUČASNÝ STAV.....	9
1.1 Dobrovolnictví.....	9
1.2 Dobrovolnictví v ČR.....	10
1.3 Legislativní ukotvení dobrovolnictví v ČR.....	11
1.4 Typy dobrovolnictví.....	12
1.4.1 Dobrovolnictví dle časového vymezení.....	12
1.4.2 Formální a neformální dobrovolnictví.....	13
1.5 Oblasti dobrovolnické činnosti.....	14
1.5.1 Dobrovolnictví ve zdravotnictví.....	14
1.5.2 Dobrovolnictví v sociálních službách.....	15
1.5.3 Dobrovolnictví v kultuře.....	16
1.5.4 Dobrovolnictví ve sportu.....	16
1.5.5 Dobrovolnictví v ekologii.....	16
1.5.6 Dobrovolnictví v mimořádných událostech.....	17
1.6 Dobrovolnictví v zahraničí.....	17
1.6.1 Dobrovolnictví v USA.....	18
1.6.2 Dobrovolnictví v Evropských státech.....	19
1.7 Dobrovolnické pobyty v zahraničí a způsob jejich organizace.....	20
1.7.1 Vysílající organizace.....	21
1.7.2 Koordinátor dobrovolníků.....	21
1.7.3 Hostitelská organizace.....	23
1.8 Programy dobrovolnické služby v zahraničí.....	24
1.8.1 Evropská dobrovolná služba.....	24
1.8.2 Workcamps.....	25
1.8.3 Zahraniční dobrovolnické mise.....	27
1.8.4 Zahraniční stáže.....	27
1.9 Neziskové organizace zajišťující dobrovolnické pobyty v zahraničí.....	27
1.9.1 INEX – SDA, z. s.....	27
1.9.2 YMCA v České republice.....	28
1.9.3 Tamjdem, o.p.s.....	29
1.9.4 Lékaři bez hranic. Médecins Sans Frontières in the Czech Republic, o.p.s. .	29

1.9.5 Člověk v tísní, o.p.s.	29
1.9.6 AIESEC Česká republika.....	30
1.9.7 Pomáháme lidem na útěku z. s.....	30
1.9.8 Service Civil International	30
2 CÍLE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY.....	31
2.1 Cíle práce	31
2.2 Hypotézy.....	31
Operacionalizace pojmů	32
3 METODIKA.....	33
3.1 Použitá metoda.....	33
3.2 Výběr a charakteristika vybraného souboru	33
4 VÝSLEDKY	34
4.1 Vyhodnocení dotazníku	34
4.2 Statistické zpracování hypotéz.....	45
5 DISKUZE	50
6 ZÁVĚR	56
SEZNAM LITERATURY A ZDROJŮ.....	58
SEZNAM PŘÍLOH.....	66
SEZNAM ZKRATEK	75

ÚVOD

Dobrovolnictví je aktivita, která je poskytována druhým lidem bez nároků na finanční odměnu. Dobrovolnická činnost v zahraničí nám může nabídnout nejen zdokonalení jazykových dovedností, ale dobrovolník se seznámí s cizím prostředím, jinou kulturou, naučí se žít v jiné zemi a pozná jiný způsob života. Rozšíří si tím obzory. Mnohdy najde sám sebe, dokáže si lépe srovnat hodnoty a své cíle. V životopise se tato zkušenost velice dobře vyjímá. Lze jí také považovat za formu neformálního vzdělávání, které je dnes velmi ceněné, neboť většina škol poskytuje pouze teoretickou přípravu.

Nabídka dobrovolnických projektů je čím dál tím zajímavější. Jsou převážně realizovány neziskovými organizacemi, ať už těmi, které působí v České republice, či těmi zahraničními. Dnes vyjíždí z České republiky do zahraničí na nejrůznější dobrovolnické aktivity kolem 1 100 dobrovolníků. Jedním z příkladů dobrovolnického projektu může být Evropská dobrovolná služba (EDS), která dává jedinečnou příležitost vyrazit na 2-12 měsíců do zahraničí a pracovat jako dobrovolník v neziskové nebo státem zřizované organizaci, zaměřené například na oblast ochrany přírody. Evropská dobrovolná služba je financována z grantového programu EU Erasmus+.

Práce je rozdělena na dvě části – teoretickou a praktickou, výzkumnou. V teoretické části se zabývám dobrovolnictvím v České republice a ve světě, neziskovými organizacemi, které zprostředkovávají dobrovolnictví v zahraničí a různými programy, kterých se zájemce o zahraniční dobrovolnictví může zúčastnit. V praktické, výzkumné části se věnuji vyhodnocení dotazníků, které byly rozeslány mezi studenty Jihočeské univerzity. Cílem práce bylo zjistit, zda studenti Jihočeské univerzity znají možnosti dobrovolnické činnosti v zahraničí a jaké konkrétní zkušenosti mají studenti Jihočeské univerzity s dobrovolnickou činností v zahraničí.

Téma „Zkušenosti studentů Jihočeské univerzity s dobrovolnictvím v zahraničí“ jsem si pro svou bakalářskou práci vybrala z několika důvodů. Před nástupem na Jihočeskou univerzitu jsem se dobrovolnictví nevěnovala. Díky studiu na Zdravotně sociální fakultě jsem se však začala o dobrovolnictví více zajímat. Během studia jsem získala zkušenosti s dobrovolnictvím jak v České republice, tak v zahraničí. Zúčastnila jsem se workcampu i zahraniční stáže.

1 SOUČASNÝ STAV

1.1 Dobrovolnictví

Odborníci věnující se dobrovolnictví se shodnou na tom, že za dobrovolníka lze považovat osobu, která vykonává určitou činnost bez finančního ohodnocení. Mezi novodobější autory, kteří vysvětlují pojem dobrovolnictví, můžeme například zařadit Smitha, který již v roce 1975 uvedl, že terminologie není jednotná, a to je hlavním problémem ve studiu dobrovolnictví. Autor dále uvádí, že definic pro dobrovolnictví je mnoho, a že dobrovolnictví je prováděno v rámci jednotlivců, kolektivů nebo dokonce celých skupin (Smith, 1975).

Frič et al. (2001) uvádí, že dárcovství a dobrovolnictví patří mezi aktivity, se kterými je bezpodmínečně spjata představa o konání dobra pro jiné jedince bez nároku na odměnu či zisk. Thoits a Hewitt (2001) popisují dobrovolnictví jako dobrovolné poskytování času a talentu. Dle Tošnera a Sozanské (2006) je dobrovolnictví projevem občanské zralosti, která pomáhá těm, kteří v danou chvíli pomoc od ostatních potřebují. Wilson (2000) uvádí, že dobrovolnictví je součástí mnoha skupin, které si navzájem pomáhají. Dále upozorňuje na to, že se jedná o užší typ pomoci, než je poskytování péče rodině a přátelům. Dle Wilsona (2000) se dobrovolnictví vyvinulo poněkud nezávisle, avšak dobrovolnictví a sociální aktivismus má mnoho společného. Fader (2010) dále zmiňuje 12 důvodů, kvůli kterým se lidé věnují dobrovolnictví. Autor mezi tyto důvody řadí: mít ze sebe dobrý pocit, touhu ke změně, konání dobra, sdílení svého talentu a předností, praktikování nevyužitých dovedností, získání nových zkušeností, splňování požadavků víry, získání nových přátel, nalezení cesty k úspěchu, pomoc zachránit svět, podpoření kreativity ostatních dobrovolníků, následování rodinných tradic. Čevela et al. (2014) dále uvádí, že dobrovolnictví je samovolná nebo organizovaná bezplatná pomoc či spolupráce občanů. Dobrovolnictví také zahrnuje poskytování přímé služby jiným osobám (Thoits, Hewitt, 2001).

Dobrovolníci mohou poté své zkušenosti z dobrovolnické služby využít například při ucházení se o zaměstnání. Zaměstnavatel se ve většině případů ohlíží na předchozí praxi uchazeče. Získání praxe během studia je obtížné. Být dobrovolníkem přinese praxi a také skvělý pocit z dobré vůle. Důležité je uvědomit si, že dobrovolník nezastupuje ani

nenahrazuje zaměstnanou osobu a její pracovní náplň, ale přináší do organizace svoji činností obohacení (MCMP, 2012).

Gulová (2011) dále uvádí, že bez dobrovolnictví by se nedokázala vyvíjet sociální práce ani sociální pedagogika. Autorka zmiňuje podstatu jednotlivců, kteří se dobrovolnictví věnují, díky jejich angažovanosti vznikaly právě tyto dvě disciplíny.

1.2 Dobrovolnictví v ČR

Historie dobročinnosti se na území České republiky vyvíjela již odpradávná (Frič et al., 2001). Ze začátku středověku byla dobročinnost ovlivněna křesťanstvím, jelikož byla povinností každého dobrého katolíka. Na našem území založila sv. Anežka Česká velmi významný špitál Na Františku, po tomto založení se začaly stavět špitály v různých částech naší země (Pospíšil, 2002).

Vliv církve však postupně slábnul a její dominance opět nastala až po roce 1620, kdy proběhla reformace společnosti neboli rekatolizace země. Stát však postupem času převzal veškerou moc nad církví a začal církev z organizovaného dobrovolnictví vytlačovat. Mnoho doposud založených klášterů bylo poté zrušeno (Frič et al., 2001).

Velký rozmach dobročinnosti nastal v 19. století, kdy nelze nezmínit období národního obrození, během kterého docházelo k formování českého národa. Cílem bylo přinést do popředí český jazyk a pomoci obyvatelům k uvědomování si české národnosti. Nelze opomenout nezvyklý nárůst vzniku spolků hasičů, tělocvičných spolků či pěveckých sborů. Vznik všech těchto zařízení vedl ke zvýšení podpory vzdělání, umění i kultury. Vliv církve postupně slábl, nadále však církev působila v sirotčincích, nemocnicích a sociálních službách, ale v čele řešení sociálních problémů stál stále stát a obce (Frič et al., 2001).

Vznik Československé republiky, který se datuje k roku 1918, s sebou přinesl vznik několika spolků, které se snažily fungovat dle vzoru, který byl v USA. Toto období by se dalo nazývat, co se dobročinnosti týče, tzv. zlatým. Rozvoj dobročinnosti byl však zastaven nástupem německé okupace a následným začátkem druhé světové války. Díky tomuto režimu nastaly změny a mnoho, dříve vybudovaných spolků, bylo zrušeno (Frič et al., 2001).

Nastolení totalitního režimu po roce 1948 s sebou nepřineslo zlepšení. Spolkový život byl potlačen, majetky spolků patřily pod stát a organizace byly sloučeny. Dalo by se říci, že během této socialistické éry přestala dobročinnost existovat, i když vlastně nikdy zrušena nebyla. Hlavní a zásadní změnou bylo zestátnění, a to spolků i organizací (Frič et al., 2001).

Dle Matouška (2013) bychom měli pojednávat spíše o rehabilitaci dobrovolnictví v ČR vzhledem k pozitivním změnám během národního obrození a první republiky, naopak negativním změnám s nastolením totalitního režimu. Až od roku 1989 by se dalo mluvit o systematickém dobrovolnictví, kdy byl přijat zákon o sdružování občanů (Zákon č.83/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Občané se mohli svobodně sdružovat bez povolení státu. Dále byla přijata i pravidla, dle kterých se řídily jednotlivé neziskové organizace. Postupem času začaly vznikat jednotlivé organizace, zvyšovala se také angažovanost dobrovolníků. Došlo k velkému vzrůstu v neziskovém sektoru, nastala i obnova spolků, které byly dříve zakázané. Patří mezi ně například Sokol nebo Skaut-Junák (Krátká, Pernicová, 2010). Kafková (2013) uvádí, že od roku 1989 nenastala změna v podílu občanů pracujících jako dobrovolníci vzhledem k narůstajícímu počtu organizací zaměřujících se na dobrovolníky. Dle Kafkové (2013) došlo ke změně pouze u seniorské populace, kde počet dobrovolníků vzrostl.

V roce 1999 vzniklo v ČR první specializované pracoviště pro oblast dobrovolnictví HESTIA – Národní dobrovolnické centrum (HESTIA – NDC), které bylo založeno z iniciativy a za finanční podpory Open Society Institutu v New Yorku jako jedno z národních dobrovolnických center ve 14 zemích bývalého komunistického bloku v rámci Programu rozvoje dobrovolnictví (Matoušek, 2013, s. 63).

Díky tomuto programu začala postupně vznikat další centra, která se zabývala dobrovolnictvím. Dle portálu www.hestia.cz je hlavním posláním této organizace nadále publikovat a snažit se šířit dlouhodobé aktivity dobrovolníků, podporovat, aby se dobrovolnictví stalo přístupné všem, kteří mají zájem se stát dobrovolníkem, pomoci dobrovolníků a jejich angažovaností pomáhat lidem, kteří to potřebují (Hestia, 2017).

1.3 Legislativní ukotvení dobrovolnictví v ČR

Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, ve znění pozdějších předpisů, se zabývá dobrovolnickou činností. Tento zákon je platný od 1.1. 2003. Daný zákon obsahuje

podmínky, které při splnění umožní občanským sdružením, církvím, obecně prospěšným společnostem i náboženským společnostem získat akreditaci pro oblast dobrovolné služby. Tato akreditace se uděluje na 3 roky a je známkou toho, že daná organizace poskytuje kvalitní služby (Zákon č. 198/2002 Sb.). Zákonem č. 86/2014 Sb., se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů (PSP, 2017).

Tento zákon upravuje pouze podmínky pro státem podporované dobrovolnictví, nikoli podmínky dobrovolné činnosti obecně. Z toho vyplývá, že neexistuje povinnost dobrovolníků či organizací naplňovat podmínky tohoto zákona, pokud nestojí o podporu státu v této oblasti (Matoušek, 2013, s. 64).

Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, ve znění pozdějších předpisů, uvádí, že dobrovolnickou činnost může vykonávat fyzická osoba, která je starší 15 let, pokud vykonává dobrovolnickou službu v České republice. Dále uvádí, že jedná-li se o dobrovolnickou službu v zahraničí, musí to být osoba starší 18 let, která se sama rozhodne dobrovolnickou službu v zahraničí vykonávat (Zákon č. 198/2002 Sb.).

1.4 Typy dobrovolnictví

Tošner a Sozanská (2006) popisují typy dobrovolnictví dle časového vymezení. Autoři rozdělují dobrovolnictví na dobrovolné zapojení při jednorázových akcích, na dlouhodobou dobrovolnou pomoc a na dlouhodobou službu.

Dalšími typy dobrovolnictví jsou formální a neformální dobrovolnictví. Autoři zastávají názor, že neformální dobrovolnictví má souvislost s formálním dobrovolnictvím a že většina autorů se ve svých knihách o neformálním dobrovolnictví příliš nezmiňuje. Dále uvádí, že neformální dobrovolnictví je spíše předmětem zájmu méně vzdělaných lidí, většinou jedinců, kteří mají vystudovanou jen základní školu. O formálním dobrovolnictví se poté spíše zajímají jedinci s vyšším vzděláním. Důvodů je hned několik. Lidé s vyšším vzděláním jsou více flexibilní, mají co nabídnout díky svým dovednostem a zkušenostem, mají větší rozhled (Frič, Pospíšilová, 2010).

1.4.1 Dobrovolnictví dle časového vymezení

Pod dobrovolnictvím v rámci jednorázových akcí si můžeme představit ty akce, které se pořádají jedenkrát nebo vícekrát do roka. Mezi takovéto akce zahrnujeme sbírky,

kampaně, benefiční koncerty a tak dále. Těmito akcemi můžeme získávat dobrovolníky, kteří se poté rozhodnou vykonávat dobrovolnictví pravidelně. Naopak se zde uplatňují i ti jedinci, kteří mají čas jen několikrát v roce, ale jsou užiteční. S těmito dobrovolníky nebývá většinou podepisována žádná smlouva. Dohoda o jejich působnosti probíhá ústně (Tošner, Sozanská, 2006).

Dobrovolník, který se věnuje dobrovolné pomoci dlouhodobě, poskytuje pomoc opakovatelnou, a to každý týden po dobu celého roku. Je dobré, aby byla mezi stranami podepsána dohoda o spolupráci. Dohoda obsahuje závazky, práva a povinnosti mezi dobrovolníkem a organizací, pro kterou dobrovolnictví vykonává (Tošner, Sozanská, 2006).

Dobrovolná služba patří mezi ten typ dobrovolné služby, která je vykonávaná obvykle mimo zemi pobytu dobrovolníka. Tento závazek je sjednán mezi organizací a dobrovolníkem na několik měsíců, ale i let, kdy dobrovolník vykonává dobrovolnickou činnost za hranicemi ČR (Tošner, Sozanská, 2006).

1.4.2 Formální a neformální dobrovolnictví

Formální dobrovolnictví se uskutečňuje pod nějakou formálně zaregistrovanou organizací či institucí, kdy jde o vykonávání dobrovolných aktivit na formální organizované úrovni (Frič, Vávra, 2012). Uzavírání smlouvy organizace s dobrovolníkem není podmínkou, avšak to většinou organizace vyžadují. Formální dobrovolnictví je spíše svobodnou volbou jedince (veřejnou záležitostí), zatímco neformální dobrovolnictví je náhodné a je spíše soukromou záležitostí (Frič, Pospíšilová, 2010).

Ve valné většině případů se autoři, kteří zkoumají formální a neformální dobrovolnictví, rozcházejí v názoru, kde je hranice neformálního dobrovolnictví. Někteří uvádějí, že se do neformálního dobrovolnictví nezahrnuje pomoc rodině, někteří zase lpí na názoru, že je zde zahrnuta i pomoc příbuzným, krom těch, s kterými sdílíme domácnost. Oba dva názory se však shodují na tom, že sem nepatří pomoc tak blízkým osobám, kterým je povinnost pomoci (Frič, Pospíšilová, 2010).

Dle Friče a Vávry (2012) se tedy jedná o ten typ dobrovolnictví, kdy se jednotlivec sám z vlastní iniciativy rozhodne pomoci, pomoc není zprostředkována žádnou organizací

ani jiným institutem. Dle autorů jde o činnost, kterou nikdo neřídí a je vyvolána vlastní iniciativou jednotlivce, který reaguje na nějakou situaci či událost. Dále zmiňují, že u komunitního dobrovolnictví můžeme zmínit pomoc sousedskou nebo občanskou. Dle Matouška (2013) má tato výpomoc velmi silný pozitivní vliv na prostředí, ve kterém žijeme, ale i na mezilidské vztahy. Autorky Dvořáčková a Holczerová (2013) uvádí, že neformální dobrovolnictví je samozřejmostí každého společenství, a to i za předpokladu, že se jedinci necítí být dobrovolníky.

1.5 Oblasti dobrovolnické činnosti

Na našem území se najde mnoho pracovišť, kde je zájem o dobrovolníky. Jedinci jsou ve valné většině laici, kteří ještě nemají ukončené studium, ale jsou i tací, které můžeme nazývat profesionály. Každý dobrovolník má svou specializaci a představu, kterému druhu dobrovolnictví by se chtěl věnovat. Dle Friče a Pospíšilové (2010) se nejvíce dobrovolníků zajímá o dobročinnost ve spolcích jako je Pionýr či Junák, dále ve sboru dobrovolných hasičů, spolku myslivců a zahrádkářů. Gulová (2011) uvádí, že dobrovolník může být ten, kdo pomáhá v hospici, nemocnici, ale i ten, který pomáhá při živelné katastrofě.

1.5.1 Dobrovolnictví ve zdravotnictví

V České republice se dobrovolnictví ve zdravotnictví datuje k roku 2000. Od té doby se postupně vyvíjí a zdokonaluje. Dobrovolníci ve zdravotnictví jsou v dnešní době čím dál tím více žádaní. Nemocnicím chybí personál a dobrovolníci mohou svou přítomností pomoci zpestřit dlouhé dny pacientům. Dobrovolníci dále svojí aktivitou ulehčují pacientům návrat do společnosti a jejich snahou je i zapojit pacienty do aktivit, které by pro ně samotné byly nelehko dosažitelné (Šimková, 2011).

Dle Ministerstva zdravotnictví České republiky se ve zdravotnických zařízeních osvědčila dlouhodobá, krátkodobá i jednorázová výpomoc dobrovolníků. Dobrovolníci mohou využít úzkého kontaktu s pacienty a získat mnoho zkušeností. Dobrovolníkům je nabízena práce s jedním klientem či s celou skupinou ať dospělých, nebo dětských pacientů (MZCR, 2016).

1.5.2 Dobrovolnictví v sociálních službách

V původním znění zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách, nebyl termín dobrovolník v zákoně ukotven. V rámci novelizace 2007 byl v zákoně vymezen termín dobrovolník a jeho působnost v sociálních službách. Dobrovolníci nejsou odbornými profesionálními pracovníky v sociálních službách dle zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění. Je tedy bezpodmínečně nutné, aby osoby, které se rozhodnou vykonávat dobrovolnickou činnost, provozovali svou činnost v režimu dle zákona č. 198/2002 Sb., v platném znění. Kvůli tomu nejsou a ani nemohou být zaregistrováni jako poskytovatelé sociálních služeb (MPSV, 2017).

Sociální služby přinášejí širokou škálu všemožných činností, které mají za úkol pomoci pacientovi se začlenit zpátky do společnosti a žít plnohodnotný život i se svým handicapem (Šimková, 2011). Dle Matulayové et al. (2016) je k dobrovolnictví a celkově profesi humanitárního pracovníka nutná silná motivace vzhledem k náročnosti a rizikovosti této profese.

V roce 2012 provedli pracovníci Registru sociálních služeb MPSV průzkum, kterým zjišťovali, ve kterých zařízeních působí dobrovolníci nejvíce. Bylo zjištěno, že nejvíce dobrovolníků se hlásí do sociálně aktivizačních služeb pro seniory a do domovů pro seniory. Naopak nejméně dobrovolníků pracuje v podpoře samostatného bydlení a v terapeutických dílnách (MPSV, 2012).

Mezi dva základní modely dobrovolnictví v sociální oblasti se řadí dobrovolnictví v rezidenčním zařízení a dobrovolnictví jako doplněk služby. Rezidenčním zařízením máme na mysli dlouhodobý pobyt s ubytováním. Mezi takovéto zařízení patří například domovy pro seniory, hospici, domovy pro zdravotně postižené. Dobrovolníci doplňují práci zaměstnanců, kteří nemají možnost věnovat pacientů tolik času, kolik by si sami přáli. Dobrovolníci mohou s klienty hrát hry, povídat si s nimi, a tím pádem jim dodávat emoční podporu. Druhým modelem je dobrovolnictví jako doplněk služeb, ať terénních či ambulantních. Dobrovolnictví je v tomto případě založeno na vzájemném vztahu mezi dobrovolníkem a klientem, který pomoc potřebuje. Ve většině případů se jedná o klienta s handicapem (Matoušek, 2013). Šimková (2011) řadí mezi nejčinnější a velmi známé neziskové organizace, které se zabývají sociální oblastí, Charitu, ADRU a Diakonii.

1.5.3 Dobrovolnictví v kultuře

Dobrovolníci v oblasti kultury si mnohdy ani neuvědomují, že dobrovolníky jsou. I když to není oblast, na kterou by se většina dobrovolnických organizací zaměřovala, činnost dobrovolníků je velká. Na dobrovolnictví v oblasti kultury se podílí až desetitisíce dobrovolníků v celé České republice (Šimková, 2011). Dobrovolnictví dle portálu www.culturenet.cz přináší dobrovolníkům nejen zkušenost z jejich činnosti, ale i zábavu. Zapojení dobrovolníků je nejčastěji využíváno při péči o kulturní památky, ale spadá sem i pomoc při umělecké produkci, pomoc při konání festivalů a dalších kulturních akcí (Culturenet, 2012).

1.5.4 Dobrovolnictví ve sportu

Když bychom měli porovnat sportovní a vzdělávací činnost u států v Evropské unii a u států v USA, kde se dobrovolníci spíše zaměřují na vzdělávání u dětí na základních školách a dětí, které mají problémy ve škole, ať vzdělávací nebo výchovné, tak v České republice se dobrovolnická angažovanost vyskytuje nejvíce při mimoškolních volnočasových aktivitách (Tošner, Sozanská, 2006).

Dobrovolnictví ve sportu funguje na našem území již pěknou řadu let. Dobrovolníci se aktivně podílejí na chodu sportovních akcí, na volnočasových aktivitách, spadají sem i různé zájmové kroužky, které děti navštěvují po škole. Dobrovolníci svojí činností dělají sport dostupnější (Šimková, 2011).

Mezi největší a nejznámější organizace, která se vyskytuje na území České republiky, patří Český svaz tělesné výchovy, který se může pyšnit zhruba 160 tisíci dobrovolníky (Šimková, 2011).

1.5.5 Dobrovolnictví v ekologii

O dobrovolnictví v ekologii se u nás zajímá téměř stovka organizací a spolků. Dobrovolníci se svým zájmem podílejí na péči o přírodu kolem sebe, sázejí stromy a květiny, budují naučné stezky, pečují i o opuštěná zvířata. Hlavním cílem dobrovolníků je neustálá péče o životní prostředí a jeho zlepšování (Šimková, 2011). Dobrovolníci se také mohou zapojit do řešení problémů na celospolečenské úrovni, jako je například státní politika dopravy a její spojitost k životnímu prostředí či výstavba jaderných elektráren (Krátká, Pernicová, 2010).

Zájemců o tento druh dobrovolnictví přibývá. Známostou organizací je Conversation Volunteers. Tato australská organizace poskytuje zájemcům mimo Austrálii, aby se stali tzv. International members a pomohli tím k podpoře a ochraně zvěře, krajiny i dědictví. Historie organizace sahá až k roku 1982, kdy malá skupinka dobrovolníků začala se sázením stromů během víkendů. Organizace se rok od roku rozrůstá (Conversation volunteers, 2018).

1.5.6 Dobrovolnictví v mimořádných událostech

Určitě nelze opomenout dobrovolnictví v oblasti mimořádných událostí, kdy je bezpodmínečné zmínit povodně, požáry, havárie, hurikány. Mimo Českou republiku se poté jedná o zemětřesení a katastrofy spojené s válečnými konflikty, kam jsou dobrovolníci vysíláni (Šimková, 2011).

Velmi početnou organizací je Sbor dobrovolných hasičů, kde dle portálu www.dh.cz působí přes 350 000 dobrovolných hasičů na území Česka, Moravy a Slezska. Mnoho členů je poté zapojeno i do integrovaného záchranného systému České republiky (Sdružení hasičů, 2018).

Dle Noona (2017) je tato oblast dobrovolnictví velmi prospěšná. Každému zapojenému dobrovolníkovi, pomůže tato zkušenost ke kariéernímu vzrůstu.

1.6 Dobrovolnictví v zahraničí

Dobrovolnictví se stalo předmětem výzkumu zejména v USA, Kanadě, Austrálii a později i v EU, a to především po období 70. let 20. století (Matulayová et al., 2016). Hlavním rozdílem mezi dobrovolnictvím v České republice a ve světě je rozšířenost. V anglicky mluvících zemích je dobrovolnictví pro studenty téměř samozřejmostí. Ve Spojených státech amerických, Velké Británii a dalších podobně fungujících zemích je dobrovolnictví hodně diskutovaným tématem praxe, výzkumnými pracovníky i politiky (Rochester et al., 2010).

Příkladem (jak dále uvádím) mohou být Spojené státy americké, kde má dobrovolnictví velkou tradici a je velmi prestižní záležitostí. Studenti vysoké školy mají za povinnost k některým studijním programům, zejména v oblasti sociální práce, býti dobrovolníky. Jedná se o jednu z povinných součástí studia (Holdsworth, 2010).

1.6.1 Dobrovolnictví v USA

Američané již od pradávna pomáhají druhým, aniž by byli součástí nějaké organizace. Mohli bychom říci, že je to pro ně samozřejmostí. Jejich pomáhání funguje v rámci komunity. Jedním z roků, který stojí za zmínění, je rok 1736, kdy Benjamin Franklin založil vůbec první hasičskou dobrovolnickou zbrojnici. Tímto krokem přispěl především k tomu, že v dnešní době se v USA věnuje dobrovolnému hasičství až 70 % hasičů (VolunteerMatch, 2013). Connors (2011) uvádí, že Američané se věnují dobrovolnictví v rekordních číslech díky svojí štedrosti a ochotě.

V 19. století začaly vznikat charitativní organizace, které byly inspirovány náboženstvím. Obyvatelé se začali zajímat více o znevýhodněné jedince. Na tento popud vznikl americký Červený kříž, Spojená cesta nebo například YMCA. YMCA je založena na křesťanských principech a je v ní zapojeno přes 58 miliónů lidí (VolunteerMatch, 2013).

Hlavní změna přišla ve 20. století, kdy začaly vznikat neziskové organizace jako například Lions Clubs International, která pomáhá zrakově postiženým jedincům a byla založena v roce 1917 nebo organizace Kiwanis, která se zaměřuje na pomoc nemocným dětem a vznikla v roce 1915. Od roku 1970 pak vzniklo mnoho organizací, jejichž základním cílem byla a je podpora dobrovolníků a utváření dobrovolnických programů. Mnoho center se začalo také zaměřovat na management dobrovolnictví, kterým přispívaly k profesionalizaci dobrovolníků (VolunteerMatch, 2013).

V dnešní době je dobrovolnictví v USA postaveno na vysoké úrovni. Tošner a Sozanská (2006) uvádí, že v USA se dobrovolnictví věnuje 20 % obyvatelstva, v Kanadě je to ještě o 5 % více. Dále zmiňují, že dobrovolníci nepůsobí jen na území Spojených států, ale je pro ně běžné i vyjíždění za dobrovolnictvím za hranice. Zkrátka zde nahrazuje činnost státu v některých sférách jeho působnosti.

Velmi známou americkou organizací je Corporation for National and Community Service, která podporuje dobrovolnictví v USA. Svými programy pomáhá dobrovolníkům k jejich dobročinnosti. Prvním programem je program Senior Corps, kdy hlavními aktéry jsou lidé starší 55 let. Ti se poté zapojují do aktivit jako jsou ochrana životního prostředí nebo například podpora dětí se zvláštními potřebami. Druhým programem je AmeriCorps, do kterého se můžou dobrovolníci zapojit a

následně pak působit v neziskových organizacích (Corporation for National and Community Service, 2018).

1.6.2 Dobrovolnictví v Evropských státech

Dobrovolnictví v Evropě se liší v každém státě. Historie se vyvíjela rozdílně a některé státy jsou na tom s dobrovolnictvím velice dobře, avšak v některých státech není dobrovolnictví ještě dostatečně vyvinuté. O dobrovolnictví se zajímá zhruba 30 % Evropanů (Evropský portál pro mládež, 2018).

Dle Tošnera a Sozanské (2006) je **Německo** nejaktivnějším zaměstnavatelem dobrovolníků. V Německu najdete mnoho příležitostí k dobrovolnictví, proto také tato země zůstává jednou z nejvíce oblíbených zemí v dobrovolnické činnosti. Programy se zaměřují hlavně na rozvoj komunit se specifickým zaměřením na zařízení, jedince a životní prostředí. Mezi nejpopulárnější místa v Německu, co se mezinárodního dobrovolnictví týče, jsou Berlín, Mnichov, Frankfurt a Drážďany (Volunteer in Germany, 2017).

Býti dobrovolníkem ve **Švédsku** není vždy lehká záležitost. Avšak dobrovolnictví v této zemi je na tom obdobně jako v ČR. Mnoho organizací nepřijímá dobrovolníky, kteří neumí švédsky. Dobrovolnictví ve Švédsku je ale nejlepším způsobem, jak potkat nové lidi, být zahrnut do komunity, porozumět nové kultuře. Věnování svého času mezinárodním projektům vám pomůže k profesnímu rozvoji. Organizacemi, které zajišťují dobrovolnictví ve Švédsku, jsou například American Club of Sweden, Green Peace či Akvo Foundation (Volunteer in Sweden, 2011).

Ve **Francii** má dobrovolnictví jiné postavení než v ostatních evropských zemích. Nejvíce dobrovolníků působí v oblasti sportu a kultury. Nejméně dobrovolníků je v sociální oblasti, která je zaměřená například na seniory. Hlavním důvodem je rostoucí úroveň sociálních služeb ve Francii (Tošner, Sozanská, 2006). V roce 2010 byl ve Francii zaveden Service Civique, což je status dobrovolníka. Stát poté vyplácí dobrovolníkovi určitou částku na francouzský účet, jedná se o tzv. kapesné (Dobrovolnictví ve Francii, 2014).

Velká Británie patří k zemím, kde má dobrovolnictví bohatou a dlouholetou tradici. Například vojenská služba je a byla ve VB nepovinná. Dobrovolnické centrum však

vzniklo až na konci 20. století. Hlavním důvodem popularity dobrovolnictví je šíření státem. Stát propaguje dobrovolnictví hlavně mezi mládeží (Tošner, Sozanská, 2006).

1.7 Dobrovolnické pobyty v zahraničí a způsob jejich organizace

Tošner (2003) uvádí, že poptávka po dobrovolnictví se stále rozšiřuje. Existují organizace, které se primárně zaměřují na management dobrovolnictví. Jde o ty organizace, které mají za cíl dobrovolníky získat, a poté jim nabízet možnosti jejich uplatnění, a to včetně zahraničního dobrovolnictví.

V roce 2001 byl vyhlášen Mezinárodní rok dobrovolnictví. Vyhlášení navrhla Japonská vláda, která tímto chtěla vznést hold tisíci dobrovolníků, kteří se podíleli na pomoci Japonsku, které zasáhlo roku 1995 zemětřesení (Tošner, Sozanská, 2006).

Rochester et al., (2010) uvádí, že dle OSN mělo dobrovolnictví za cíl nabídnout dovednosti, energii a znalosti. Dále hlavním potencionálem bylo pomoci vládám při poskytování lepších veřejných programů a politik.

Mezi hlavní aktivitu světového dobrovolnictví patří práce dobrovolníků pro OSN. United Nations Volunteers je agentura, která se stará o všechny dobrovolníky OSN. UNV má sídlo v Bonnu v Německu a hlavní aktivitou je vedení databáze dobrovolníků. Jedinec, který by se chtěl zapojit do dobročinnosti pro tuto agenturu, musí splnit několik požadavků. Mezi tyto požadavky patří: ukončené střední nebo vysokoškolské vzdělání, minimální věk 25 let, znalost světového jazyka a působnost v profesní praxi dva až pět let (UNV, 2018).

Dobrovolníci mají několik možností, na koho se obrátit se svým zájmem o dobrovolnictví v zahraničí. Mezi nejčastější zprostředkovatele patří nevládní neziskové organizace. V České republice je několik desítek organizací, které zprostředkovávají některou z forem zahraničního dobrovolnictví. Důležité je, aby se nejprve zájemce obrátil na vysílající organizaci v zemi jeho původu, která mu pomocí koordinátora dobrovolníků pomůže vše potřebné zařídit.

Studenti vysokých škol mohou také oslovit příslušnou univerzitu. Vysoké školy nabízejí studentům získání zkušeností na zahraničních stážích, které přinášejí nejen mnoho zážitků, ale také bohaté a nenahraditelné dovednosti, které student během stáže získá. Zahraniční stáže jsou zprostředkovávány také NNO.

1.7.1 Vysílající organizace

Dle zákona č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, musí být vysílající organizací organizace, která má trvalé sídlo v České republice. Organizací je právnická osoba. Organizace má na starost výběr dobrovolníka, zaevidování a přípravu dobrovolníka na projekt (Zákon č.198/2002 Sb., v platném znění).

Vysílající organizace může vedle smluv uzavíraných s přijímajícími organizacemi uzavřít smlouvy i s dobrovolníky o výkonu dobrovolnické služby v její prospěch. Podmínkou je, že dobrovolník vykonává dobrovolnickou službu mimo své povinnosti vyplývající z jeho členského poměru k vysílající organizaci a ani k ní nemá žádný jiný právní vztah (Zákon č.198/2002 Sb., v platném znění, §6, s. 4).

Během pobytu dobrovolníka v zahraničí je vysílající organizace v kontaktu s jedincem. Po návratu dobrovolníka zpět do České republiky probíhají následné aktivity jako je hodnocení projektu, sdílení zkušeností, které dobrovolník získal, negativa a pozitiva, které jedinec zažil. Vysílající organizací jsou ve většině případů neziskové organizace, ale mohou to dále být i asociace či místní úřady (Kornelová, 2005).

Ministerstvo vnitra České republiky může poskytnout vysílajícím organizacím dotace na krytí části výdajů spojených s evidencí dobrovolníků, s jejich přípravou pro výkon dobrovolnické služby a se zajišťováním výkonu dobrovolnické služby či případné pokrytí pojistného placeného na základě pojistné smlouvy uzavřené vysílající organizací (Zákon č.198/2002 Sb., v platném znění, §11, s. 7).

1.7.2 Koordinátor dobrovolníků

Každoročně se zvyšuje počet organizací, které se zajímají o profesionálně řízené dobrovolnictví. Organizace potřebují kvalitně vzdělaného pracovníka, který bude nejen vést k profesionální dobrovolné činnosti na území ČR, ale také bude řídit a tzv. se starat o dobrovolníky, kteří jsou vysíláni danou organizací do zahraničí. Zájemcům jsou nabízeny přípravné kurzy, které zajistí výcvik k budoucí pozici. Koordinátor poté zajišťuje kvalitní spolupráci mezi dobrovolníkem a ostatními v organizaci. Mezi hlavní úkoly koordinátora patří dobrovolníky vybírat, vyškolit je, usměrňovat je, vyhodnocovat jejich výkony a provádět supervize, které jsou klíčovým prvkem každé organizace (Hestia, 2012).

Brumovská a Málková (2010) uvádí, že dobrovolnictví vedené na profesionální úrovni je postaveno na dobrovolníkovi, který je veden profesionály mentoringu. Autorky dále uvádí, že cílem je, aby dobrovolník a jeho svěřenec rozvinuli svůj vztah. Dále upozorňují, aby profesionálové poskytovali dobrovolníkovi maximální oporu a pomoc.

Od roku 2014 je koordinátor dobrovolníků uznán jako profese, povolání. Dle Národní soustavy povolání je koordinátor dobrovolnictví definován jako: *Koordinátor dobrovolníků řídí specifické lidské zdroje – dobrovolníky a zajišťuje veškeré činnosti spojené s jejich činností v souladu s cíli organizace nebo projektu* (NSP, 2017).

U koordinátorů, kteří se starají o dobrovolníky v zahraničí, je důležitá znalost cizích jazyků. Tento typ koordinátora zajišťuje vyslání dobrovolníků do zahraničí. Koordinátor je také zodpovědný za hostování zahraničních dobrovolníků v České republice, pokud daná organizace tento typ dobrovolnictví podporuje (INEX-SDA, 2018).

Server www.inexsda.cz udává, jak probíhá koordinace vysílání dobrovolníků:

- **Komunikace se zájemci a s přijímajícími zahraničními organizacemi**

Pro každou organizaci je dobré, když práci s dobrovolníky koordinuje pouze jeden zvolený zaměstnanec (může být i dobrovolník) a ten pak aktuálně informuje vedení o dění v oblasti dobrovolnictví, zastupuje organizaci v této oblasti na veřejnosti, a především sami dobrovolníci vědí, na koho konkrétního se mohou v organizaci obrátit, kdo je jejich „klíčovým“ člověkem (Beranová, 2003, s.14).

- **Sepsání smluv, psaní projektu a žádost o grant pro EDS**

Dobrovolník podepisuje smlouvu s koordinátorem příslušné organizace po absolvování vstupního školení. Smlouva obsahuje práva a povinnosti všech zúčastněných stran (ADRA, 2018).

- **Propagace projektů**

Propagace dobrovolnictví pomocí projektů, propagačních materiálů a výroby a distribuce předmětů, které podporují myšlenku dobrovolnictví (INEX-SDA, 2018).

- **Školení a veškerá příprava dobrovolníka před odjezdem**

Každý vyjíždějící dobrovolník by měl být koordinátorem proškolen, a to nejpozději měsíc před jeho odjezdem. Proškolení by mělo zahrnovat veškeré potřeby dobrovolníka, specifika projektu a hostitelské země (Bláhová et al., 2016).

- **Supervize dobrovolníků a spolupráce**

Během posledních let začala být supervize velice žádaná a uznávaná, proto se začaly rozrůstat supervizní kurzy. Každý supervizor by měl projít výcvikem, aby pochopil základní stádia supervize (Hawkins, Shoet, 2016).

- **Příprava dotazníků a následné vyhodnocování a tvorba statistik**

Matoušek (2013) uvádí jako jednu formu supervize vytvoření dotazníků, které budou vyhodnoceny anonymně, pomocí těchto dotazníků se poté zjistí názor a postoje vůči dobrovolnictví.

- **Spravování rozpočtu projektů a sepsání závěrečné zprávy**

1.7.3 Hostitelská organizace

Hostitelská organizace je téměř ten samý typ organizace jako organizace vysílající. Hlavním cílem je, aby hostitelská organizace poskytla dobrovolníkovi vhodné pracovní uplatnění, dobrovolníka řádně vyškolila, zajistila mu ubytování, stravování, vyplácení kapesného i zajištění jazykového kurzu. Každý dobrovolník má svého mentora, kterého mu hostitelská organizace přidělí (Kornelová, 2005).

Mentor pomáhá dobrovolníkovi orientovat se v daném městě a kultuře. Hlavním úkolem je však dohlížet a poskytnout pomoc dobrovolníkovi při jeho práci (Mladiinfo, 2013).

Mezi mentorem a dobrovolníkem se vytváří mentorský vztah. Jde o vztah mezi starším a zkušenějším mentorem a jeho mladším svěřencem. Mentor pomáhá jedinci se orientovat ve světě sociálních vztahů. Každý mentorský vztah je odlišný (Brumovská, Málková, 2010).

1.8 Programy dobrovolnické služby v zahraničí

1.8.1 Evropská dobrovolná služba

Evropská dobrovolná služba je jednou z forem zahraničního dobrovolnictví, dále jen EDS. Můžeme se taky velmi často setkat s anglickou zkratkou EVS = European Voluntary Service. Do Evropské dobrovolné služby se může participovat jakýkoliv členský stát Evropské unie, dále kandidátské státy, Island, Lichtenštejnsko, Norsko a další státy z ostatních partnerských zemí světa. Všechny státy, které se mohou zapojit do projektu, jsou uvedeny na portálu www.youth.cz (Kornelová, 2005).

Tato služba dává možnost všem mladým lidem odcestovat do evropských či partnerských zemí a věnovat se dobrovolnictví za hranicemi České republiky. Mezi partnerské země patří například Bulharsko, Ukrajina, Turecko, ale i Izrael nebo Ázerbájdžán. Hlavní podmínkou je věk dobrovolníka. Přihlásit se mohou jedinci od 17 do 30 let, ve výjimečném případě i 16letý dobrovolník. Většina projektů trvá 2 až 12 měsíců. Nejčastěji se však setkáte s projekty na půl roku nebo jeden rok (INEX - SDA, 2018).

Většina zájemců se bojí přihlásit kvůli domněnce, že jejich úroveň cizího jazyka není dostačující. Vysoká znalost anglického jazyka ani jazyka dané země není podmínkou k účasti na projektu. Důležité je, aby zájemce měl pouze základní úroveň anglického jazyka nebo jazyka země, do které chce jet. Dobrovolníci nemusí mít ani obavy, co se týká financí. Jedincům je hrazeno ubytování, stravování, zdravotní pojištění i jazykový kurz mateřského jazyka dané země. Dobrovolníci dále budou dostávat během svého pobytu kapesné. Všechno je hrazeno z grantu, částky jsou rozděleny do šesti pásem dle zemí, kde se projekty konají (Eurodesk, 2018).

Dobrovolník by měl z peněz, které dostane, bez problémů vyžít. Některé organizace využívají zbylé peníze na doplacení dopravy pro dobrovolníka, jelikož je hrazeno 90 % cesty, různá školení či mu nabídnou úhradu nějakého výletu. Může se však stát, že si organizace zbylé peníze nechá pro svoje účely (Mladiinfo, 2013).

EDS je financována vzdělávacím programem Erasmus+. Tento vzdělávací program EU je momentálně určen na období 2014-2020. Erasmus+ se zabývá podporou spolupráce a mobility ve všech odvětvích vzdělávání. Stipendia jsou čerpána z prostředků tohoto

programu. Stipendia jsou poskytována za účelem odborného vzdělávání, studia, práce, ale také dobrovolnické činnosti. Erasmus+ se může zúčastnit student, učitel, učeň, dobrovolník, vedoucí mládeže i funkcionář amatérských sportovních organizací (Erasmus+, 2018).

Ke všem, kdo se chtějí zúčastnit programu Erasmus+, se program dostává přes organizace, instituce, subjekty nebo nějaké skupiny, které příslušné aktivity realizují. Podmínky, které se vztahují k přístupu k programu, jsou dány dvěma typy aktérů. Patří mezi ně účastníci, což jsou jednotlivci, kteří se programu účastní, či zúčastněné organizace. Podmínky k účasti jsou dány zemí původu. Organizace nebo neformální skupiny, které mají zájem požádat o finanční podporu Evropskou unií z programu Erasmus+, musí pečlivě prostudovat příručku Erasmus+, sekci C – informace pro žadatele. Návrhy nemohou podávat jednotlivci, s výjimkou těch, kteří žádost podávají jménem celé skupiny. Skupinu musí tvořit nejméně 4 mladí lidé působící v oblasti „práce s mládeží“ (Evropská komise, 2018).

Mezi známé organizace, na které se zájemce o EVS mohou obrátit, jsou *INEX-SDA, z.s.* či *YMCA v České republice*. Portál European Youth Portal poskytuje přehled všech organizací, které vysílají, ale i přijímají dobrovolníky.

1.8.2 Workcampy

Projekty, které trvají 2 až 3 týdny, se nazývají **workcampy**. Řadíme je mezi krátkodobé mezinárodní projekty. Na projektu se podílejí lidé z různých států světa. Hlavním cílem tohoto projektu je zapojení se dobrovolníků do prospěšných projektů, seznámení se s novými lidmi i kulturou, získání zkušeností a dovedností, procvičení cizího jazyka. Během workcampu celý tým tráví čas společně. Rodiny s dětmi, senioři i lidé s handicapem se mohou také zapojit do dobrovolné činnosti, v nabídce projektů najdete i workcampy, které jsou pro tyto cílové skupiny vhodné (Výroční zpráva INEX-SDA, 2016).

Workcampů se může zúčastnit kdokoliv. Každý projekt má svou věkovou hranici účastníka, většinou je to 18 let. V databázi však můžete najít i workcampy, kterých se mohou zúčastnit mladší jedinci. Některé projekty vyžadují znalost jazyka dané země, ale většině z nich stačí alespoň základní úroveň angličtiny (Kornelová, 2005).

Workcamps poskytují také dobrovolníkům, kteří žijí v České republice, jsou starší 18 let a jejich úroveň angličtiny je na komunikativní úrovni, pozici vedoucího, tzv. campleader. Jeden workcamp je nejčastěji veden 2 vedoucími. Vedoucí musí být vyškolen organizací dříve, než se projektu zúčastní. Campleader poté může vést projekty i v zahraničí. I pozice campleader je dobrovolná (INEX – SDA, 2018).

Rozmanitost projektů je pestrá. Nejvíce workcampů se pořádá v letní sezóně a organizátoři se snaží, aby se projektu nezúčastnili více jak dva dobrovolníci z dané země (Boček, Lohman, 2012). Co se týče pracovní náplně projektů, tak každý projekt má nastavena svoje pravidla. Většinou se pracuje 6 hodin denně, 5 dní v týdnu. Pracovní doba je však dána hlavně tématem projektu (Kornelová, 2005). Workcamps jsou rozděleny dle tzv. Work types, neboli druhu práce. V Příloze č. 1 je vypsána pracovní náplň, kterou workcamps nabízejí (viz Příloha č. 1). Dobrovolníci, kteří mají zájem o workcamp, se mohou v ČR obrátit například na organizaci *INEX-SDA, z.s., Tamjdem, o.p.s. či SCI*. Na stránkách SCI lze najít celosvětovou databázi workcampů.

Workcamps bychom mohly považovat za jednu z možností, jak levně cestovat, seznámit se s novými lidmi, poznat nová místa a zároveň odvést práci, na kterou můžeme být pyšní. Dobrovolníkovi je během celých 2 až 3 týdnů poskytnuta zdarma strava a ubytování. Některé organizace dále hradí skupině volnočasové aktivity a další výdaje. Dobrovolník si musí zařídit však samostatně dopravu, zdravotní pojištění a očkování (pokud je to potřeba). Každý, kdo se na workcamp přihlásí, platí přihlášku. Cena přihlášky se pro studenty pohybuje kolem 1500,- Kč (INEX – SDA, 2018).

Některé workcamps vyžadují od účastníka zaplacení mimořádného poplatku. Tento poplatek se pohybuje většinou v rozmezí 30 až 200 eur. Ve většině případů se jedná o tzv. North-South Programme (Programy Sever-Jih), které od účastníků poplatek při příjezdu vyžadují. Tyto mimořádné poplatky jsou vyžadovány partnerskými organizacemi, které nemají finance na pokrytí nákladů. Poplatek je tedy prvotně využíván na podporu projektu a podporu hostitelské organizace. Zda projekt poplatek vyžaduje, se vždy dozvědí dobrovolníci předem, jelikož je to uvedeno v informacích o projektu (Service Civil International Volunteering for peace, 2018).

1.8.3 Zahraniční dobrovolnické mise

Dobrovolnické mise jsou nabízeny zájemcům o humanitární a rozvojovou pomoc za hranicemi České republiky. Program EU Aid Volunteers je organizován přes evropské nevládní organizace. Tyto organizace musí projít certifikačním procesem, aby se staly kvalifikovanými pro vysílání dobrovolníků do zahraničí. Humanitární práce probíhá v oblastech s humanitárními katastrofami a také válečnými konflikty. Do tohoto programu je zapojena organizace *Člověk v tísni o.p.s.* (Dobrovolník, 2016).

Zahraniční mise jsou uskutečňovány i organizací *Lékaři bez hranic. Médecins Sans Frontières in Czech Republic, o.p.s.*, která působí ve více než v 70 zemích světa (Lékaři bez hranic, 2018). Zahraniční dobrovolnické mise často vznikají zcela spontánně a na časově omezenou dobu. Například *Spolek Pomáháme lidem na útěku, z.s.*, vysílal do prosince 2017 dobrovolníky do uprchlických táborů v Srbsku. Doba poskytování dobrovolnické činnosti byla na dobrovolníkovi samotném, v tuto chvíli práci dobrovolníků přebírají místní organizace (Pomáháme lidem na útěku, 2017).

1.8.4 Zahraniční stáže

Zahraniční stáže jsou pracovní pobyty v zahraničí, které probíhají v oblasti, kterou zájemce studuje nebo má již vystudovanou. Zahraniční stáž je velkým přínosem. Pomůže přinést mnoho cenných zkušeností, praxi, zlepšení jazykových znalostí, ale i mnoho kontaktů. Cílem stáže není výdělečná činnost, ale obohacení (Eurodesk, 2018). Zahraniční stáže pro studenty nabízí mnoho nadnárodních firem, neziskových organizací i instituce Evropské unie. V ČR působí několik organizací a firem, které stáže v zahraničí zprostředkovávají (Nazkušenu, 2018).

Organizace, která se zabývá vysíláním dobrovolníků na zahraniční stáže, je například studentská organizace *AIESEC Česká republika*.

1.9 Neziskové organizace zajišťující dobrovolnické pobyty v zahraničí

1.9.1 INEX – SDA, z. s.

INEX – SDA, z.s. je organizace, která spadá pod nevládní neziskové organizace. To jsou organizace, které nejsou zřizované státem a jsou na státu nezávislé. Tato organizace vznikla v roce 1991. Tehdy nesla organizace jiné jméno, a to Sdružení pro

mezinárodní výměny a turistiku mládeže – INEX. INEX – SDA, z.s. vstoupil v roce 1994 mezi Celoevropskou síť dobrovolnických organizací, a tímto krokem se postupně začali dobrovolníkům, ale i organizaci, naskytovat možnosti. Organizace nabízí dobrovolníkům primárně workcamps v zahraničí, ale najdete i nabídku workcampů v České republice. Ročně vysílá stovky jedinců za hranice ČR, ale i přijímá zahraniční dobrovolníky na projekty do ČR. Pomáhá nadšencům s realizací vlastních projektů (INEX-SDA, 2018).

V Příloze č. 2 je znázorněno, kolik dobrovolníků se rozhodlo prostřednictvím organizace INEX-SDA, z.s v roce 2016 vyjet na workcamp. Dle Přílohy č. 2 se v roce 2016 zúčastnilo workcampů 494 dobrovolníků. Nejčastěji se workcampů účastní dobrovolníci ve věku 18 až 30 let a častěji ženy než muži. V Příloze č. 3 je znázorněno 10 nejčastějších zemí, kde v roce 2016 dobrovolníci vykonávali dobrovolnictví v rámci krátkodobého projektu (workcampu) prostřednictvím organizace INEX-SDA, z.s. Nejvíce dobrovolníků se zúčastnilo workcampu v Německu, naopak nejméně z 10 nejčastějších zemí si dobrovolníci vybrali Japonsko.

1.9.2 YMCA v České republice

Young Men's Christian Association, které lze přeložit jako Křesťanské sdružení mladých lidí, patří k nejstarší a nejrozšířenější mládežnické organizaci na světě. Je postavena na křesťanských principech, ale je přístupná všem lidem bez rozdílů. YMCA byla založena v Londýně v roce 1844. Na území České republiky se rozšířila především díky pomoci Spojených států amerických a za přispění národa T. G. Masaryka, Václava Havla atd. YMCA byla nucena svoji činnost ukončit v roce 1951, k obnovení došlo až v roce 1990. YMCA je na území ČR občanským sdružením dle zákona č. 83/1990, o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů. Od 1.1.2014 se považuje za spolek (YMCA, 2018).

V dnešní době nabízí všem zájemcům své programy díky 28 pobočkám po celé České republice. YMCA nabízí v rámci zahraničních aktivit projekty, tábory, semináře, školení i festivaly (YMCA, 2018).

1.9.3 Tamjdem, o.p.s.

Jednou z nevládních neziskových organizací, která podporuje rozvoj zahraničního dobrovolnictví pomocí workcampů, je nezisková organizace Tamjdem fungující od roku 2013 (Tamjdem, 2018).

Organizace se zaměřuje také na rozvoj českých neziskových organizací. Pořádá víkendovky, které slouží jako víkendové expedice na pomoc NNO. Je zde možnost potkat i zahraniční dobrovolníky. Speciální víkendovky jsou zaměřeny hlavně na rodiny s dětmi (Tamjdem, 2018).

1.9.4 Lékaři bez hranic. Médecins Sans Frontières in the Czech Republic, o.p.s.

Tato nezisková organizace je známá po celém světě pod zkratkou MSF (Médecins Sans Frontières). Její vznik se datuje k roku 1971, kdy francouzští lékaři založili tuto organizaci s vidinou vytvořit humanitární organizaci poskytující zdravotnickou pomoc, a to v krizových situacích (Středa et al., 2016).

Zájemce, který se chce mise zúčastnit, musí splňovat několik kritérií. Mezi ně patří například ukončené studium a minimální 2letá praxe ve vyžadovaném oboru. Další podmínky a informace jsou popsány na serveru www.lekari-bez-hranic.cz. Organizace je podporována z několika zdrojů, mezi ně patří například jednotlivci, organizace, či firmy po celém světě (Lékaři bez hranic, 2018).

1.9.5 Člověk v tísni, o.p.s.

Člověk v tísni patří mezi NNO. Organizace poskytuje pomoc v zemích, kde je to potřeba na základě Kodexu Mezinárodního Červeného kříže. Tato společnost vznikla již v roce 1992 díky válečným zpravodajům a novinářům, kteří chtěli pomoci v zemích válečného konfliktu (Člověk v tísni, 2018).

Organizace také podporuje respektování lidských práv ve světě. Financování je zajištěno pomocí prostředků EU, státního rozpočtu ČR, prostředků zahraničních vlád a agentur OSN, darů a prostředků z vlastní činnosti (Člověk v tísni, 2018).

1.9.6 AIESEC Česká republika

AIESEC patří k největší organizaci řízenou studenty. Její vznik se datuje k roku 1948, momentálně působí ve 126 zemích a teritoriích na světě. Organizace poskytuje uchazečům, kteří ukončili bakalářský studijní program, stáže Global Talent. Uchazeč má možnost vyjet do zahraničí na stáž v délce 3 až 18 měsíců. Hlavním cílem těchto stáží je osobní rozvoj a firemní růst stážistů (AIESEC, 2018).

Profesní stáž je zpoplatněna zprostředkovacím poplatkem, který momentálně činí 8990 Kč. Poplatek se platí po potvrzení o účasti na stáži ze zahraničí. Účastníci zahraničních stáží jsou platově ohodnoceny dle životního standartu dané země (AIESEC, 2018).

1.9.7 Pomáháme lidem na útěku z. s.

Spolek Pomáháme lidem na útěku vznikl na základě neformální skupiny, která od září 2015 koordinovala výjezdy českých dobrovolníků a dobrovolnic po Evropě. Jádro skupiny se podílelo na humanitární pomoci uprchlíkům na území Maďarska, Srbska, Makedonie a Řecka, jako hlavní činnost jsme měli také koordinaci a předávání informací zájemců o dobrovolnickou pomoc (Pomáháme lidem na útěku).

Vzhledem k tomu že na Balkán vyráželo z Česka mnoho obětavých dobrovolníků a dobrovolnic, získal si neformální „Czech team“ velký respekt nejen v dobrovolnické komunitě, ale také u místních úřadů nebo profesionálních humanitárních pracovníků. Na počátku roku 2016 jsme zformovali spolek, abychom mohli pomáhat dlouhodobě a efektivně (Pomáháme lidem na útěku, 2017).

1.9.8 Service Civil International

Service Civil International sice není českou neziskovou nestátní organizací, ale lze její služby v oblasti dobrovolnictví v zahraničí využít prostřednictvím internetu. Jedná se o organizaci, která se zabývá mezinárodním dobrovolnictvím. Jedná se o neziskovou, nepolitickou a nenáboženskou belgickou organizaci, která má 42 poboček a rostoucí počet partnerských organizací (Service Civil International, 2018).

Hlavní náplní je pořádání dobrovolnických projektů pro lidi jakéhokoliv věku. SCI během svého působení pomohla k hlavnímu rozvoji dobrovolnictví a každý rok umožňuje tisícům jedinců se zapojit do projektů (Service Civil International, 2018).

2 CÍLE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY

2.1 Cíle práce

Cíle mé bakalářské práce byly určeny následovně:

1. Zjistit, zda studenti Jihočeské univerzity znají možnosti dobrovolnické činnosti v zahraničí.
2. Zjistit, jaké konkrétní zkušenosti mají studenti Jihočeské univerzity s dobrovolnickou činností v zahraničí.

2.2 Hypotézy

Vzhledem ke stanoveným cílům byly definovány tyto hypotézy:

1. Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty.
2. Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle pohlaví.
3. Zkušenost s dobrovolnickou činností v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty.

Operacionalizace pojmů

Student/studentka:

status studenta má každá osoba, která studuje veřejnou nebo soukromou vysokou školu nebo univerzitu, pokud je mladší než 26 let (Gaudeamus, 2018)

Dobrovolník:

osoba, která vykonává dobrovolnickou činnost bez nároku na finanční odměnu (Nicm, 2018)

Dobrovolnická činnost:

svobodně zvolená činnost, která je konaná ve prospěch druhých bez nároku na finanční odměnu (Nicm, 2018)

Nestátní neziskové organizace:

jsou právnické osoby, které byly založeny za účelem jiným, než je dosažení maximálního zisku (Annojmk, 2016)

3 METODIKA

3.1 Použitá metoda

K realizaci výzkumné části bakalářské práce byl použit kvantitativní typ výzkumu. Kvantitativní výzkum se zaměřuje na získávání údajů o četnosti výskytu něčeho, co již v minulosti proběhlo nebo se děje právě teď. Hlavním účelem je získání měřitelných číselných údajů, díky kterým budou naplněny podmínky shromažďování údajů. Kvantitativní typ výzkumu vede k získání statisticky spolehlivých výsledků, kdy pracujeme s velkým počtem respondentů (Kozel et al., 2011).

K realizaci byla použita technika dotazovací ve formě elektronického dotazníku. Dotazník byl sestaven z 19 otázek. Elektronický dotazník se skládal z 12 uzavřených otázek, 6 polouzavřených otázek a 1 otevřené otázky. Dotazník byl rozdělen na 3 části. První část byla určena pro respondenty, kteří již měli nějakou zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí, druhá část dotazníku byla určena respondentům s případným zájmem o dobrovolnictví v zahraničí. Poslední, třetí část, byla určena pro respondenty, kteří nemají zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí a ani by je dobrovolnictví v zahraničí nezajímalo (viz Příloha č. 4).

Grafy byly zpracovány v Excelu. Zvolila jsem výšečové a sloupcové grafy, díky kterým jsou výsledky přehledně zobrazeny. Statistická analýza byla provedena pomocí programu SPSS a pro otestování hypotéz byl použit Pearson Chi-Square test.

3.2 Výběr a charakteristika vybraného souboru

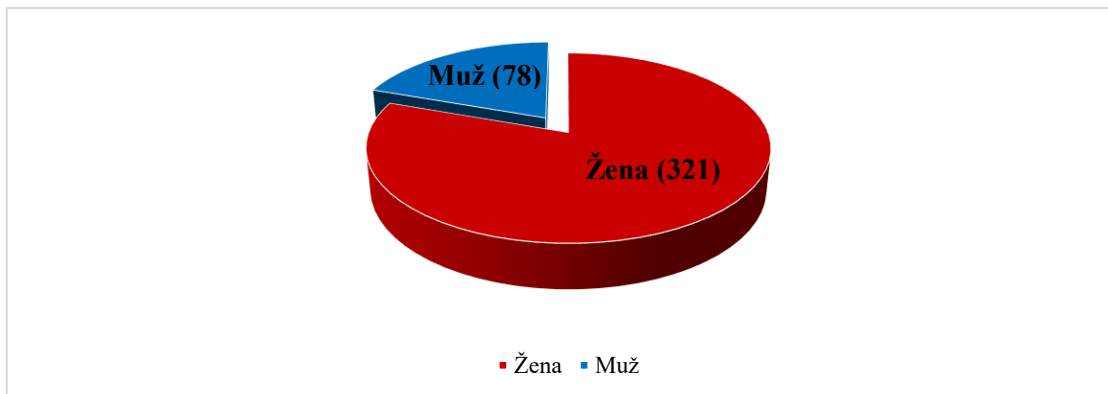
Výzkumný soubor tvořili studenti 8 fakult Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, tedy fakulty Zdravotně sociální, Teologické, Filozofické, Zemědělské, Přírodovědecké, Pedagogické, Ekonomické a Fakulty rybářství a ochrany vod. Na Jihočeské univerzitě studuje celkem 11 000 studentů. Dotazníkového šetření se zúčastnilo 399 respondentů.

4 VÝSLEDKY

4.1 Vyhodnocení dotazníku

K vyhodnocení jednotlivých otázek elektronického dotazníku byly použity výšečové a sloupcové grafy, které přehledně znázorňují jednotlivé odpovědi respondentů.

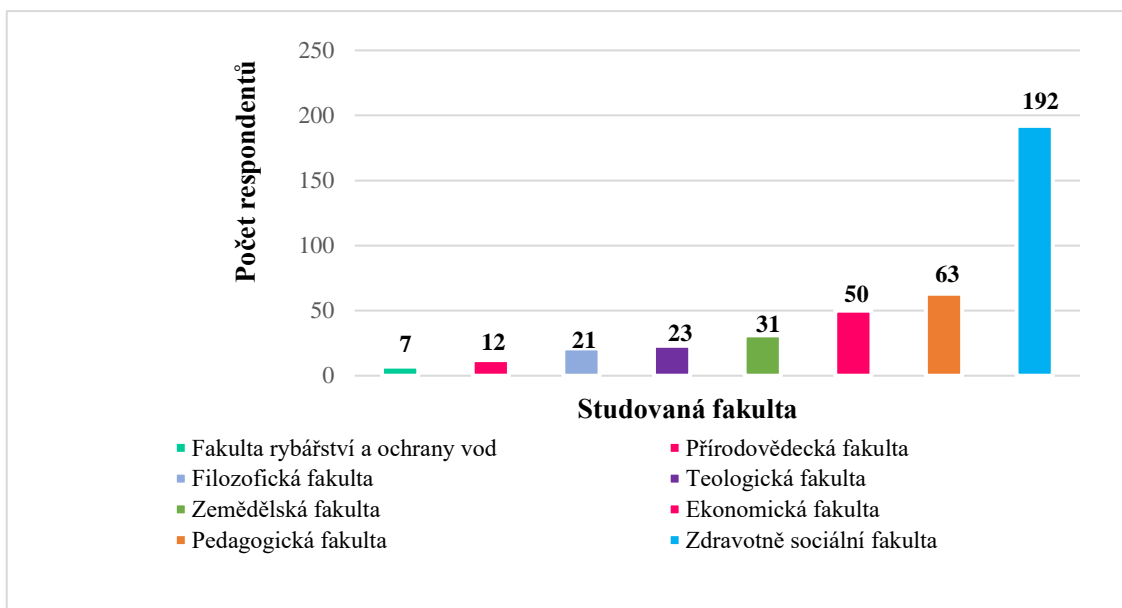
Graf č. 1 - Jaké je Vaše pohlaví?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Uvedený graf k dotazníkové otázce č. 1 ukazuje poměr mužů a žen v dotazovaném souboru respondentů. Dotazníkového šetření se zúčastnilo 80 % žen a 20 % mužů.

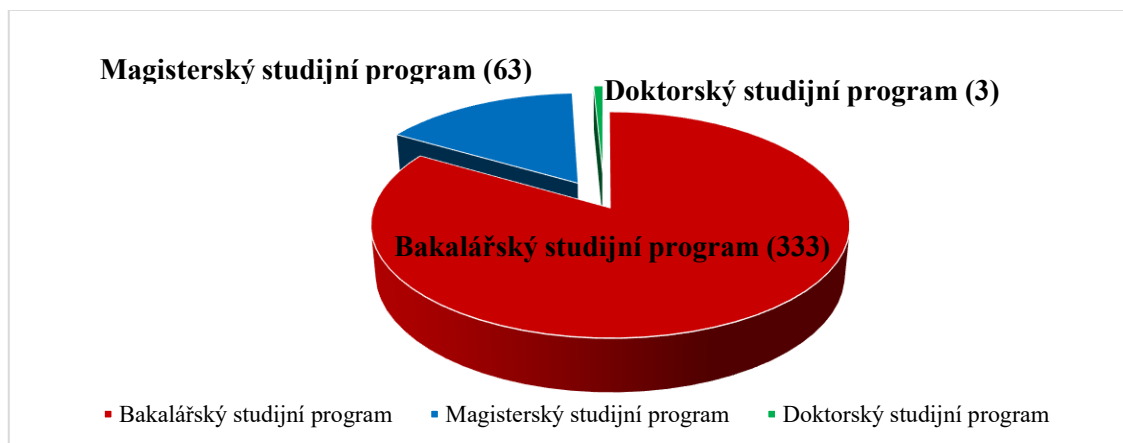
Graf č. 2 - Jakou fakultu studujete?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Z grafu č. 2 je patrné, že dotazníkového šetření se zúčastnilo nejvíce respondentů ze Zdravotně sociální fakulty, naopak nejméně z Fakulty rybářství a ochrany vod.

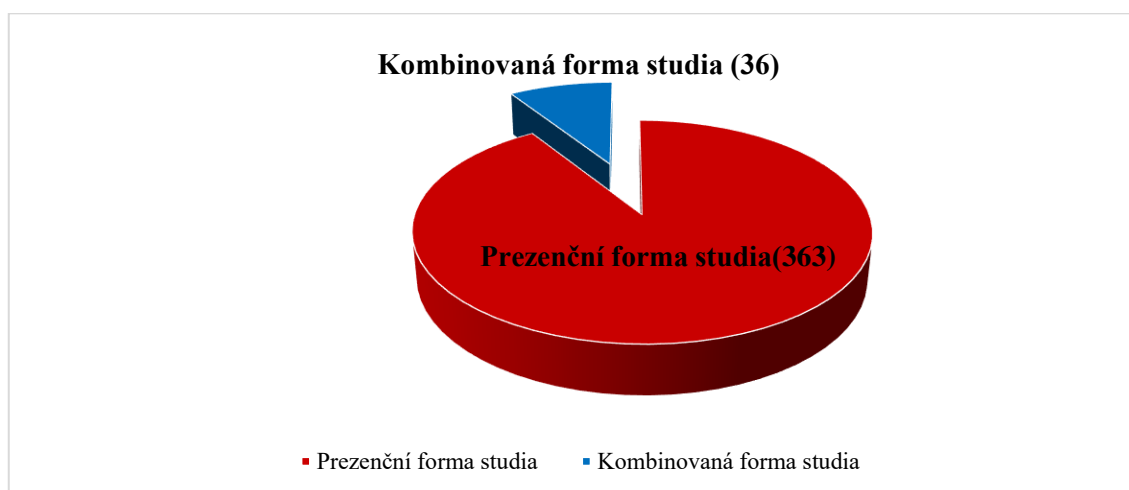
Graf č. 3 - Jaký studijní program studujete?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 3 znázorňuje počet respondentů dle studovaného studijního programu. Respondenti bakalářského studijního programu (83 %), magisterského studijního programu (16 %) a doktorského studijního programu (1 %).

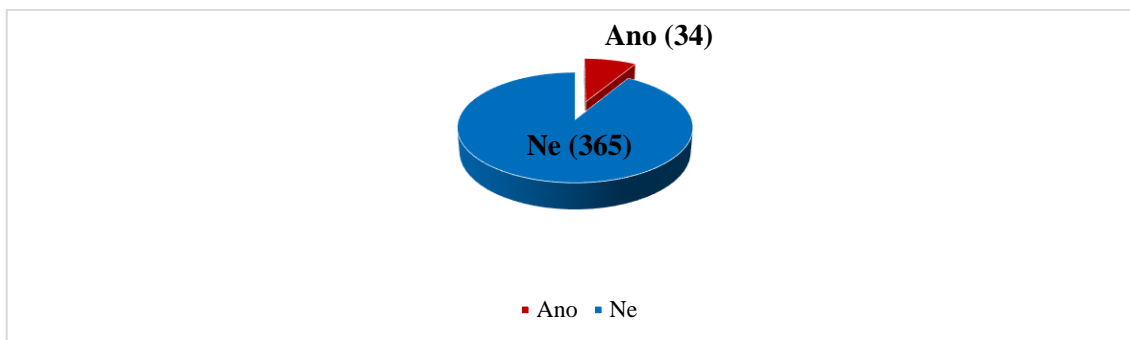
Graf č. 4 - Jakou formu studia studujete?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Z grafu č. 4 je zřejmé, že více respondentů studuje prezenční formu studia (91 %).

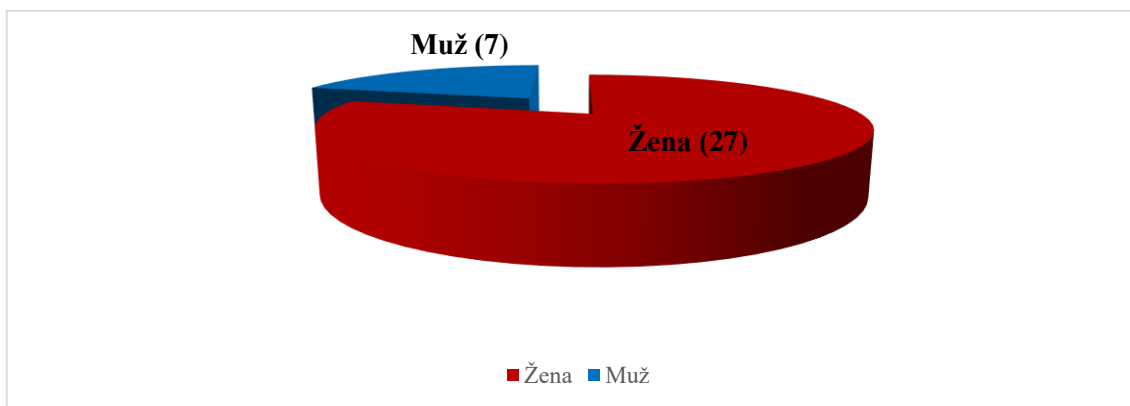
Graf č. 5 - Máte zkušenosti s dobrovolnictvím v zahraničí?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 5 poukazuje na zkušenosti respondentů s dobrovolnictvím v zahraničí. Z grafu č. 4 je viditelné, že naprostá většina respondentů zkušenosti s dobrovolnictvím v zahraničí nemá (91 %). Pouze 9 % respondentů se v minulosti zúčastnilo dobrovolnické činnosti v zahraničí.

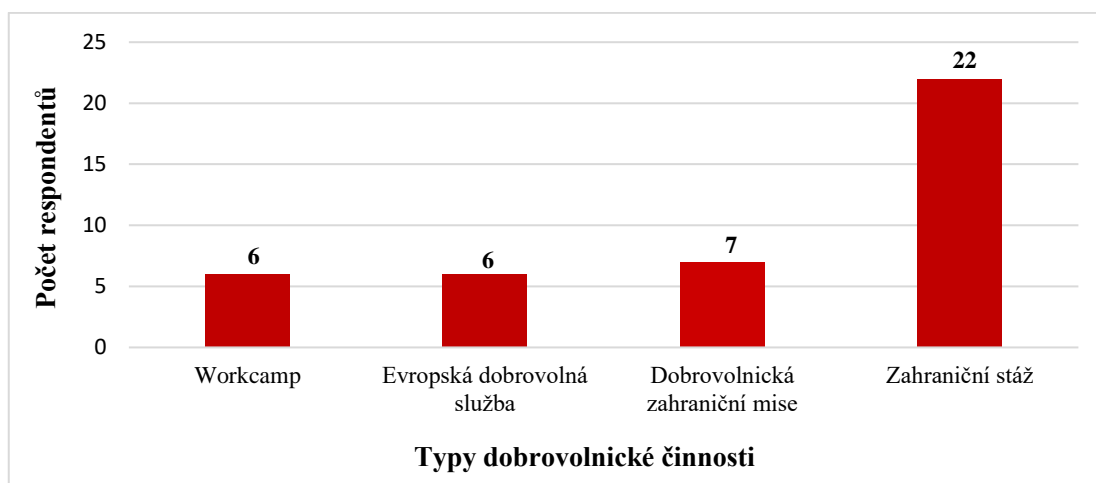
Graf č. 6 – Počet respondentů dle pohlaví a zkušeností s dobrovolnictvím v zahraničí

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Dle grafu č. 6 se zúčastnilo dobrovolnictví v zahraničí více žen než mužů.

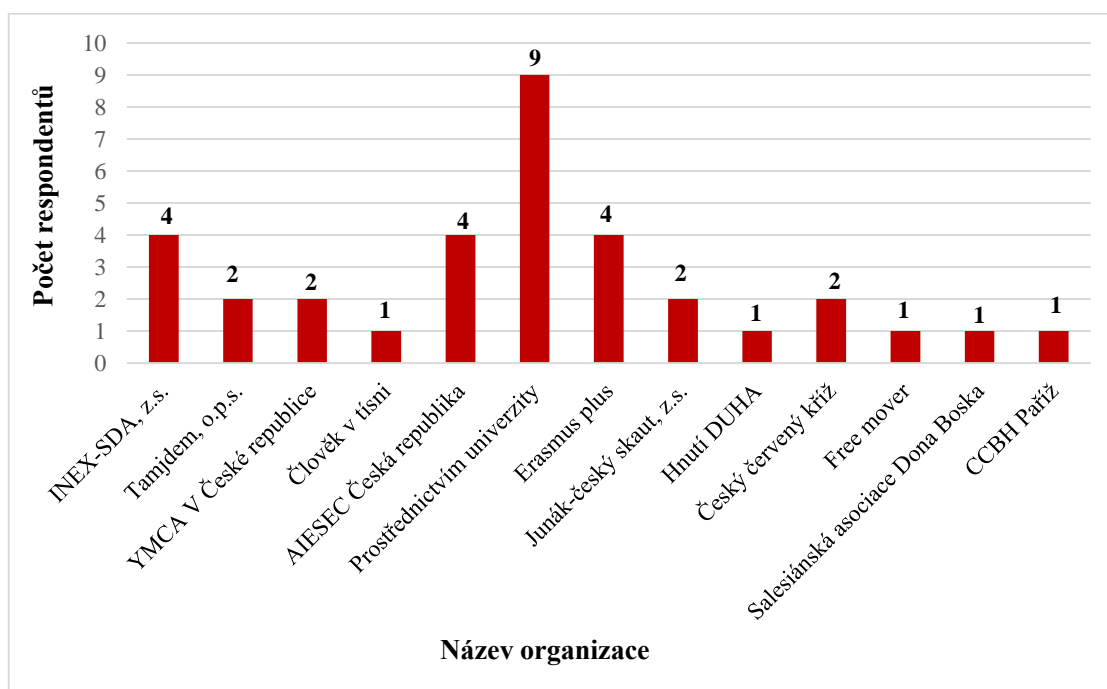
Graf č. 7 - Jaké zkušenosti máte s dobrovolnictvím v zahraničí?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 7 znázorňuje jednotlivé zkušenosti respondentů s dobrovolnictvím v zahraničí. Respondenti mohli zaškrtnout více odpovědí, pokud se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví opakovaně. Nejvíce respondentů zvolilo zahraniční stáž jako možnost být dobrovolníkem v zahraničí.

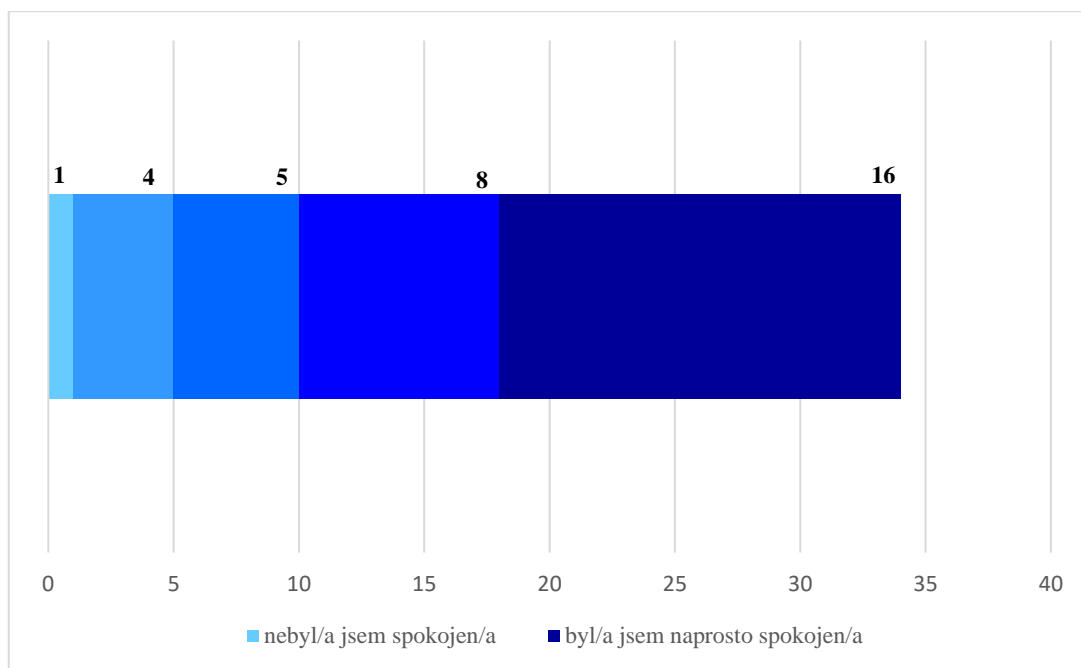
Graf č. 8 - Prostřednictvím jaké organizaci jste se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Z grafu č. 8 lze vyčíst, prostřednictvím jakých organizací se respondenti zúčastnili zahraničního dobrovolnictví. Nejvíce respondentů odpovědělo, že se zahraničního dobrovolnictví zúčastnili prostřednictvím fakulty.

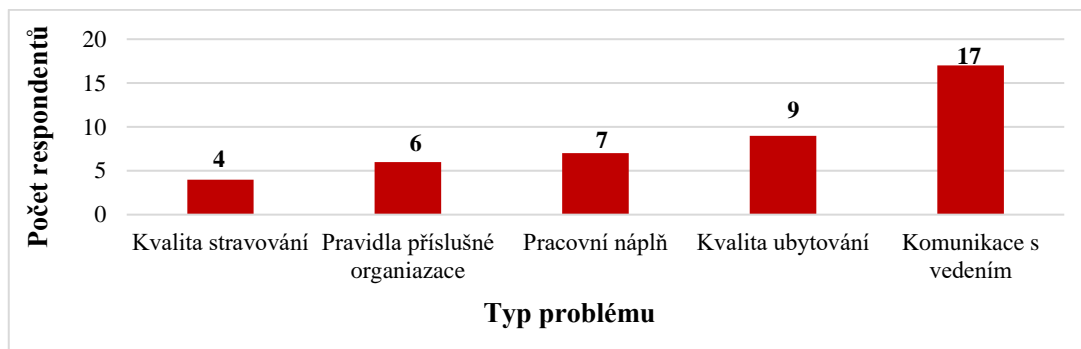
Graf č. 9 - Jak jste byl/a spokojen/a s příslušnou organizací?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Uvedený graf k dotazované otázce č. 9 znázorňuje pomocí škálového dotazování spokojenost respondentů s příslušnou organizací. Škála byla vytvořena z 5 stupňů (1 - nebyl/a jsem spokojen/a, 5 - byl/a jsem naprosto spokojen/a). Až 16 respondentů odpovědělo, že byli naprosto spokojeni s organizací, prostřednictvím které vyjeli na zahraniční dobrovolnictví. Pouze 1 respondent odpověděl, že byl naprosto nespokojen s danou organizací.

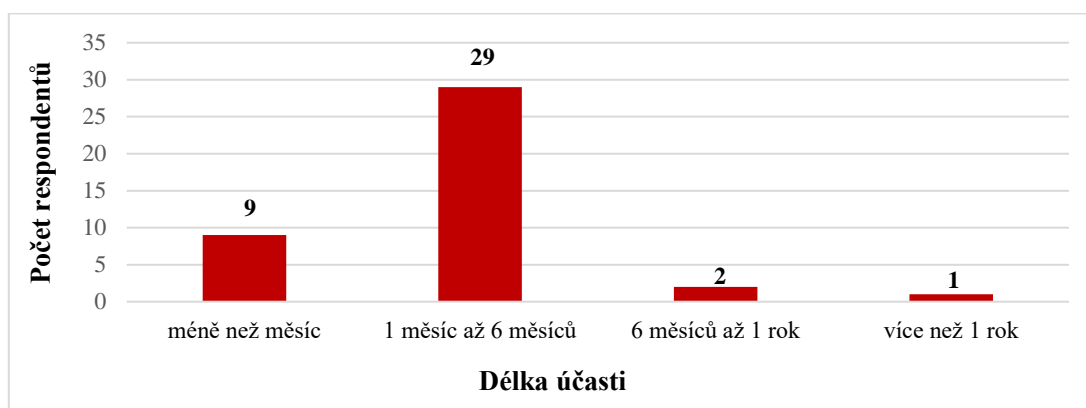
Graf č. 10 - Co Vám během zahraničního dobrovolnictví nevyhovovalo?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 10 poukazuje na jednotlivá odvětví, která byla nevyhovující pro respondenty, kteří se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví. Respondenti měli možnost zaškrtnout více odpovědí. Nejvíce respondentů (17) bylo nespokojeno s komunikací s vedením příslušné organizace.

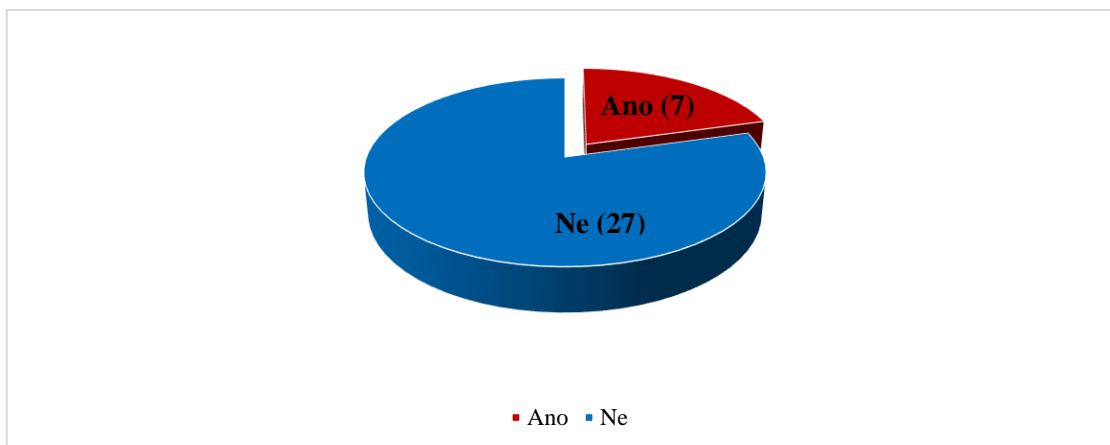
Graf č. 11 - Na jak dlouho jste se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 11 znázorňuje, na jak dlouho se respondenti zúčastnili zahraničního dobrovolnictví. Nejvíce respondentů se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví na 1 měsíc až 6 měsíců. Nejméně respondentů se rozhodlo vykonávat zahraniční dobrovolnictví na více než 1 rok.

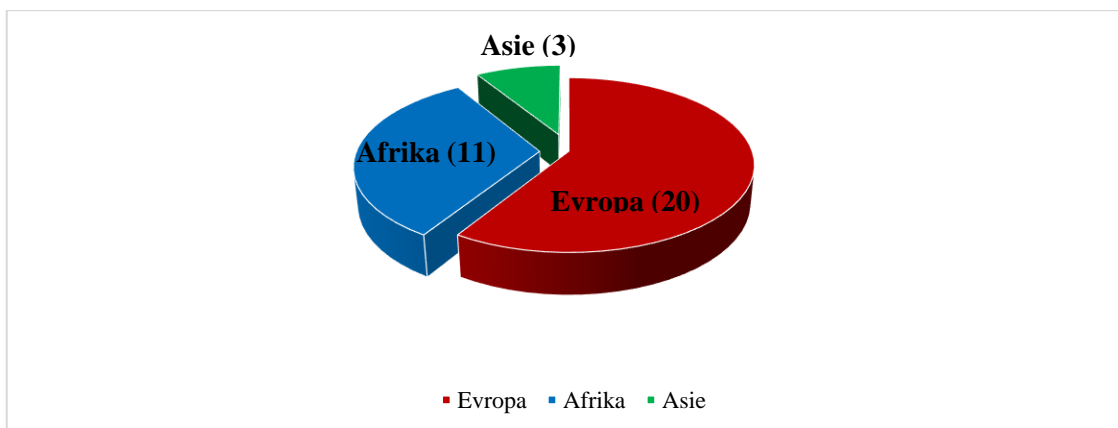
Graf č. 12 - Zúčastnili jste se zahraničního dobrovolnictví opakovaně?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 12 udává, kolik respondentů se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví opakovaně. Zahraničního dobrovolnictví se zúčastnilo pouze jednou 79 % respondentů. Zahraničního dobrovolnictví se zúčastnilo opakovaně 21 % respondentů.

Graf č. 13 - V jaké zemi jste vykonávali zahraniční dobrovolnictví?

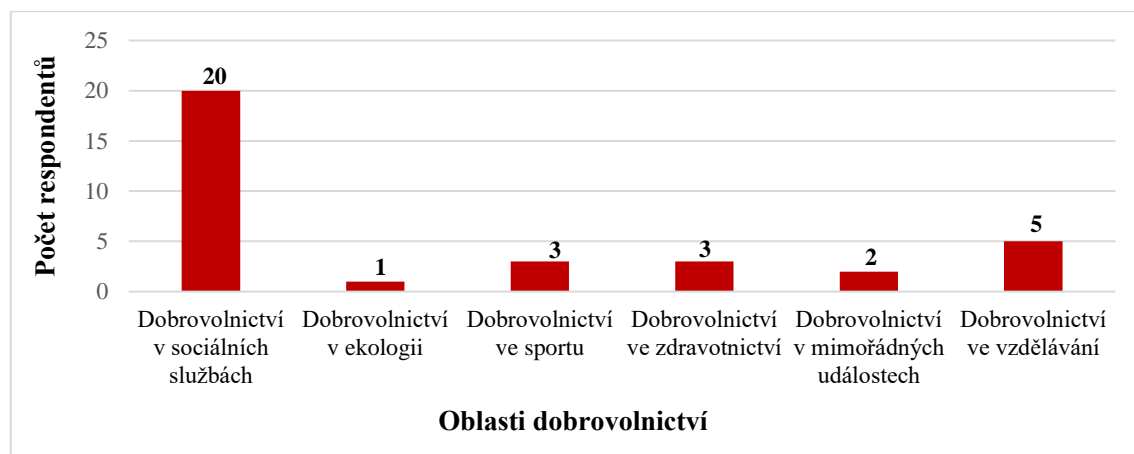
Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 13 byl rozdělen na jednotlivé kontinenty vzhledem k různosti výpovědí respondentů. Nejvíce respondentů se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví v Evropě (59 %). Respondenti vykonávali zahraniční dobrovolnictví v Německu, Rakousku, Slovensku, Francii, Chorvatsku, Nizozemí, Litvě, VB a Dánsku.

Počet 32 % respondentů se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví v Africe. Respondenti vykonávali zahraniční dobrovolnictví v Zambii, Kongu a Keni.

Nejméně respondentů (9 %) se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví v Asii. Respondenti vykonávali zahraniční dobrovolnictví v Indonésii, Indii, Kyrgyzstánu a na Tchaj-wanu.

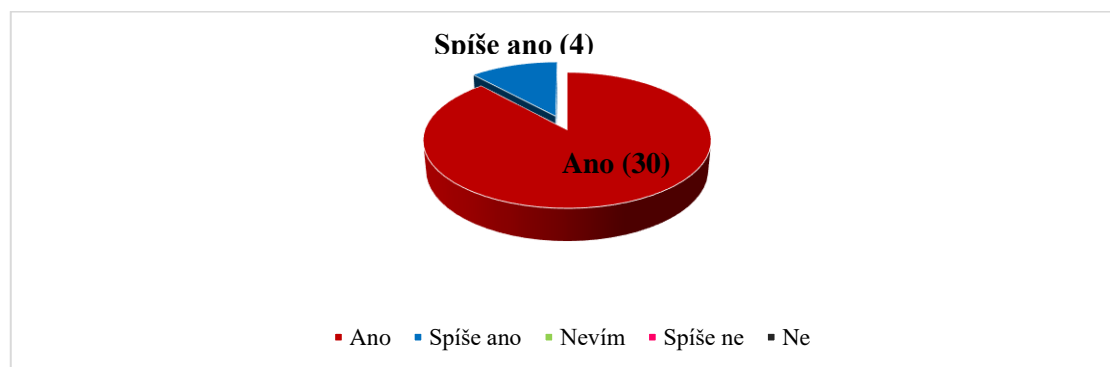
Graf č. 14 - Na jakou oblast dobrovolnictví jste se v zahraničí zaměřili?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Dle grafu č. 14 je patrné, že nejvíce respondentů se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví v oblasti sociálních služeb. Nejméně respondentů se zúčastnilo zahraničního dobrovolnictví v ekologii.

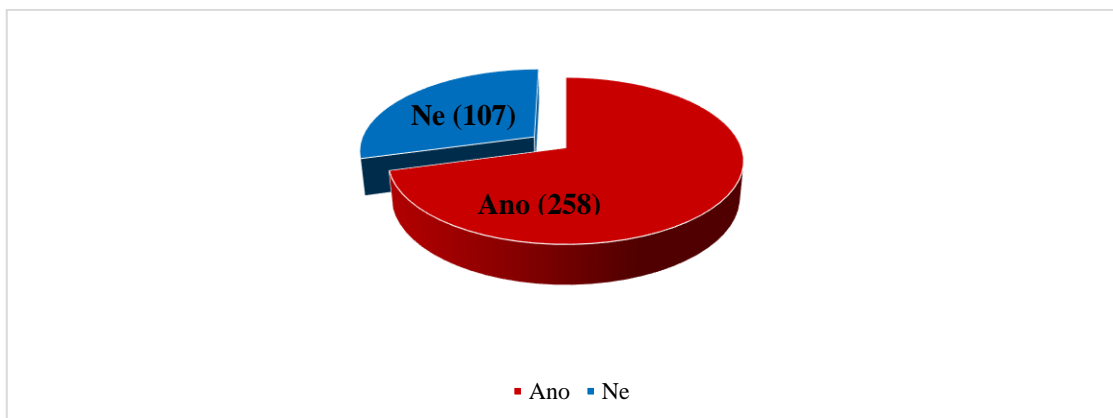
Graf č. 15 - Myslíte si, že pro vás byla dobrovolnická služba přínosem?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

V grafu č. 15 většina respondentů uvádí, že pro ně bylo zahraniční dobrovolnictví přínosné (88 %). Zbytek respondentů poté uvádí, že pro ně zahraniční dobrovolnictví bylo spíše přínosné než nepřínosné. Odpovědi „nevím, spíše ne, ne“ nebyly zvoleny žádným respondentem.

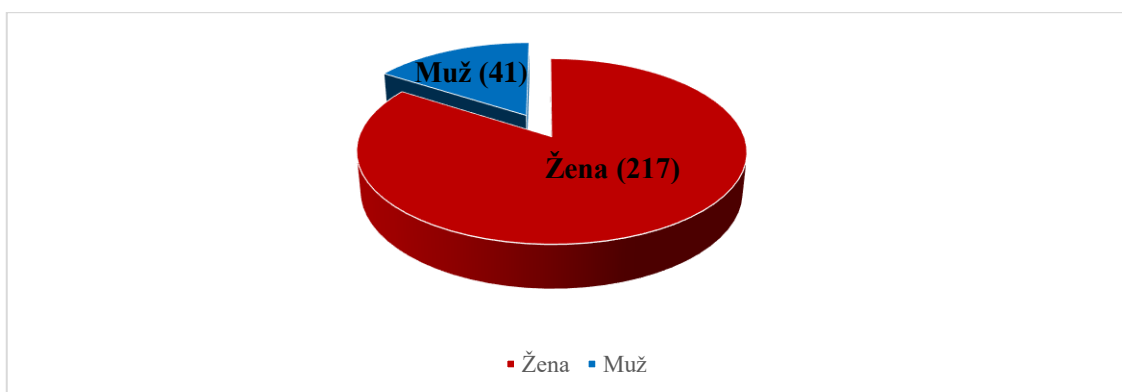
Graf č. 16 - Zajímalo by Vás dobrovolnictví v zahraničí?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Graf č. 16 udává počet respondentů, kteří by měli zájem o zahraniční dobrovolnictví (71%) a počet respondentů, které by zahraniční dobrovolnictví nezajímalo (29 %).

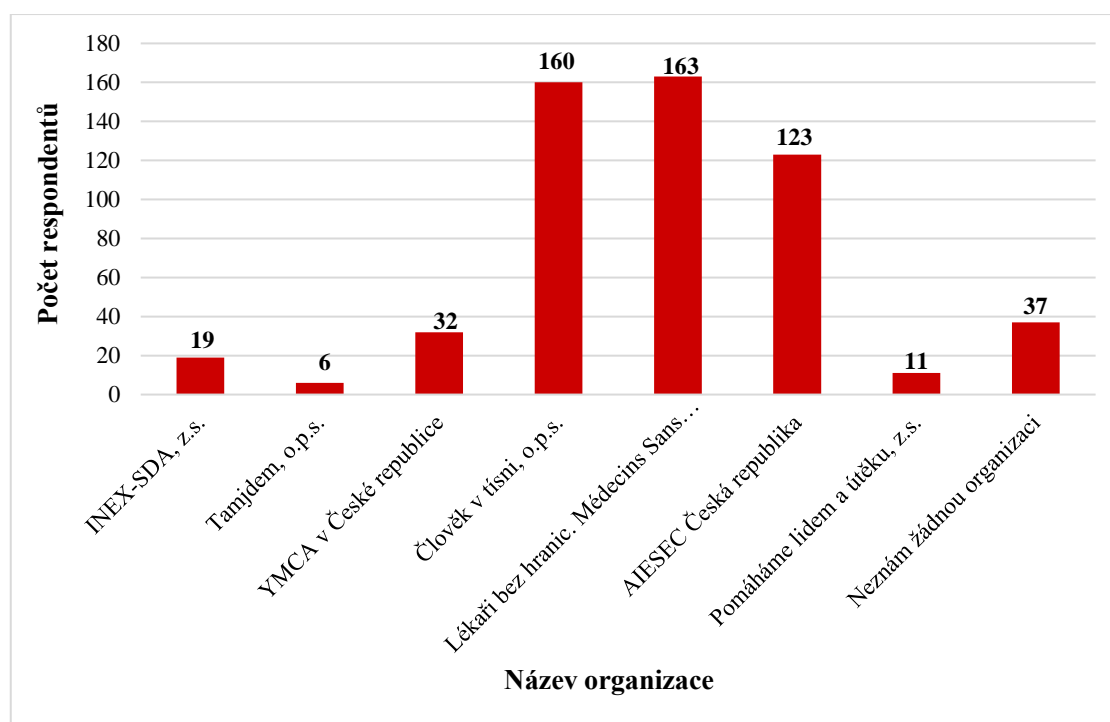
Graf č. 17 – Počet respondentů dle pohlaví a případného zájmu o dobrovolnictví v zahraničí

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Dle grafu č. 17 je zřejmé, že zájem o dobrovolnictví v zahraničí mají více ženy (84 %), pouze 16 % respondentů mužského pohlaví odpovědělo, že by mělo zájem o dobrovolnictví v zahraničí.

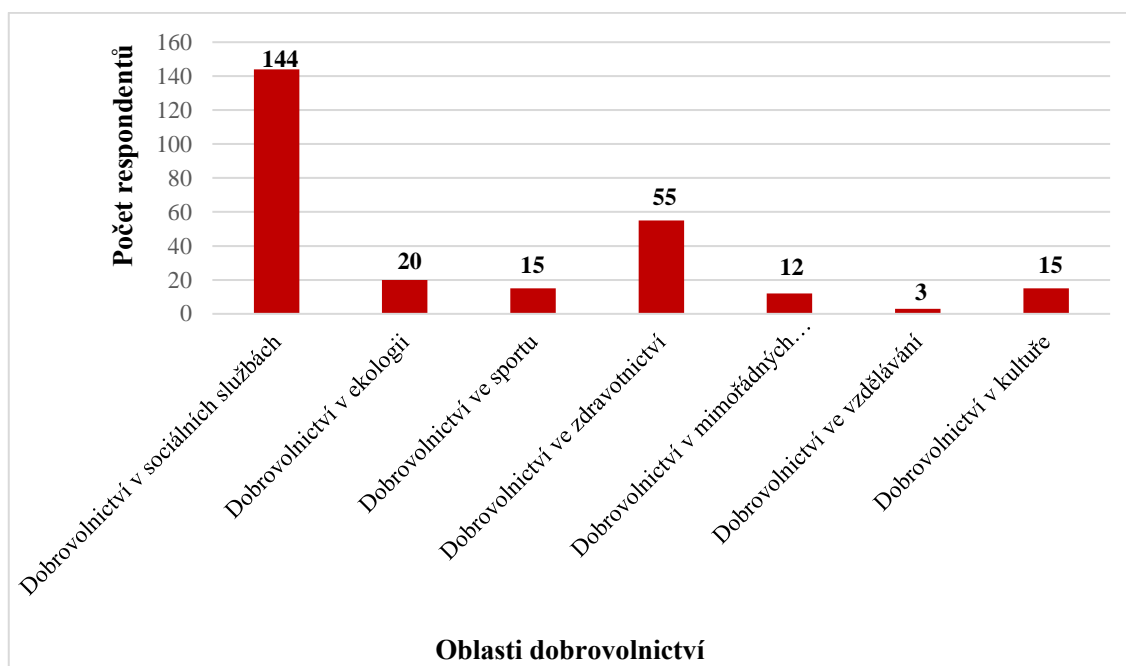
Graf č. 18 - Znáte některou z těchto organizací, kterou byste v případě zájmu o zahraniční dobrovolnictví oslovili?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Z grafu č. 18 je viditelné, kolik respondentů má povědomí o jednotlivých organizacích, které zprostředkovávají zahraniční dobrovolnictví. Respondenti mohli zaškrtnout více odpovědí. Nejvíce respondentů zná organizaci „Lékaři bez hranic, Médecins Sans Frontières in the Czech Republic, o.p.s.“, organizaci „Člověk v tísni, o.p.s.“ a organizaci „AIIESEC Česká republika“. Pouze 37 respondentů nezná žádnou organizaci zprostředkovávající dobrovolnictví v zahraničí.

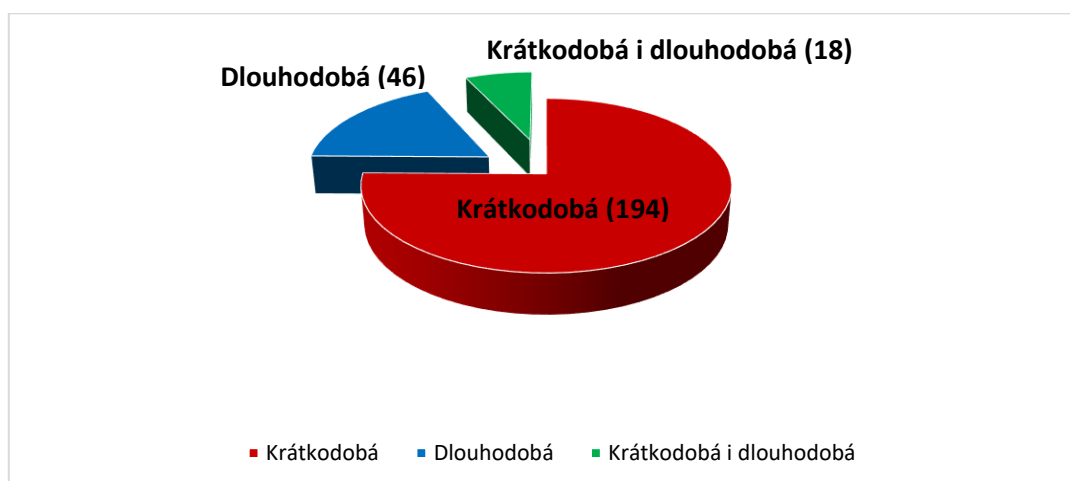
Graf č. 19 - Která oblast dobrovolnictví by Vás v zahraničí zaujala?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Pomocí grafu č. 19 bylo zjištěno, jaká oblast dobrovolnictví by zájemce nejvíce zaujala. Nejvíce respondentů by zajímalo dobrovolnictví v sociálních službách.

Graf č. 20 - Zajímala by Vás krátkodobá (2-4 týdny) nebo dlouhodobá (více jak půl roku) dobrovolnická zkušenost v zahraničí?

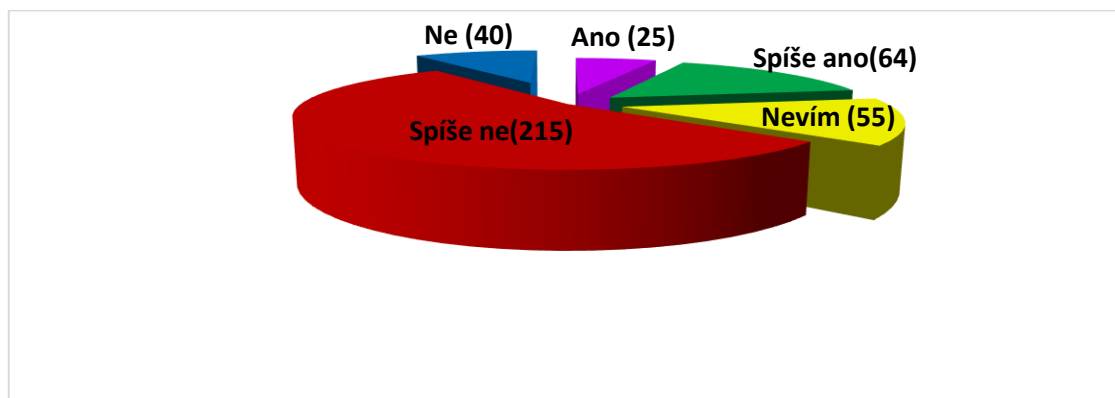

Zdroj: Vlastní zpracování, 2018

Graf č. 20 udává případný zájem respondentů o krátkodobou či dlouhodobou dobrovolnickou zkušenost v zahraničí. Nejvíce respondentů (75 %) by se rozhodlo pro

krátkodobou dobrovolnickou činností v zahraničí. Dlouhodobá dobrovolnická činnost v zahraničí by zajímala 18 % respondentů. Nejméně respondentů (7 %) odpovědělo, že by je zajímala krátkodobá i dlouhodobá dobrovolnická zkušenost v zahraničí.

Graf č. 21 - Domníváte se, že je dobrovolnictví v zahraničí dostatečně propagováno?

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Z grafu č. 21 je patrné, že většina respondentů (64 %) se domnívá, že je dobrovolnictví v zahraničí nedostatečně propagováno (odpovědi „ne, spíše ne“).

Poté bylo uvedeno 22 % respondentů, že je dobrovolnictví v zahraničí dostatečně propagováno (odpovědi „ano, spíše ano“).

Až 14 % respondentů poté uvádí, že neví, zda je dobrovolnictví v zahraničí dostatečně propagováno (odpověď „nevím“).

4.2 Statistické zpracování hypotéz

Zpracování dat proběhlo v programu SPSS, při stanovené hladině významnosti $\alpha = 95 \%$.

H1: Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty.

Pro otestování této hypotézy byl použit Pearson Chi-Square test. Kvůli nízkým četnostem v kategoriích Přírodovědecká fakulta a Fakulta rybářství a ochrany vod byly respondenti z těchto fakult vyjmuti z výpočtu. Kvůli nerovnoměrnému rozložení četností byla data vyvážena. Dosažená hladina významnosti činila $p = 0,293$ a výsledek

chí-kvadrát testu $\chi^2 = 6,133$. Mezi zájmem o dobrovolnickou činností v zahraničí a typem studované fakulty nebyl nalezen statisticky významný rozdíl. Na základě toho můžeme konstatovat, že se H1 nepotvrdila, viz kontingenční tabulka 2.

Kontingenční tabulka 1 – Zájem respondentů o dobrovolnickou činnost v zahraničí podle typu studované fakulty (před vyvážením dat)

Fakulta	Zájem		Celkem
	ano	ne	
Zdravotně sociální fakulta	127	55	182
Ekonomická fakulta	34	13	47
Pedagogická fakulta	41	20	61
Filozofická fakulta	13	4	17
Teologická fakulta	16	4	20
Zemědělská fakulta	17	13	30
Celkem	248	109	357

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Kontingenční tabulka 2 – Zájem respondentů o dobrovolnickou činnost v zahraničí podle typu studované fakulty (po vyvážení dat)

Fakulta	Zájem		Celkem
	ano	ne	
Zdravotně sociální fakulta	127	110	237
Ekonomická fakulta	34	26	60
Pedagogická fakulta	41	40	81
Filozofická fakulta	13	8	21
Teologická fakulta	16	8	24
Zemědělská fakulta	17	26	43
Celkem	248	218	466

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

CHI-SQUARE TESTS			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	6,133 ^a	5	,293
Likelihood Ratio	6,188	5	,288
Linear-by-Linear Association	,856	1	,355
N of Valid Cases	466		
a. 0 cells (0,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 9,82.			

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

H2: Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle pohlaví

Pro otestování této hypotézy byl použit taktéž Pearson Chi-Square test. Kvůli nerovnoměrnému rozložení četností byla data vyvážena. Dosažená hladina významnosti činila $p = 0,001$ a výsledek chí-kvadrát testu $\chi^2 = 11,263$. Mezi pohlavím a zájmem o dobrovolnickou činnost v zahraničí byl nalezen statisticky významný rozdíl. Lze tedy konstatovat, že H2 se potvrdila - viz kontingenční tabulka 4 níže.

Kontingenční tabulka 3 – Zájem respondentů o dobrovolnickou činnost v zahraničí podle pohlaví (před vyvážením dat)

Pohlaví	Zájem		Celkem
	ano	ne	
Žena	217	84	301
Muž	41	32	73
Celkem	258	116	374

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

Kontingenční tabulka 4 – Zájem respondentů o dobrovolnickou činnost v zahraničí podle pohlaví (po vyvážení dat)

Pohlaví	Zájem		Celkem
	ano	ne	
Žena	217	84	301
Muž	82	64	146
Celkem	299	148	447

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

CHI-SQUARE TESTS					
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	11,263 ^a	1	,001		
Continuity Correction^b	10,555	1	,001		
Likelihood Ratio	11,045	1	,001		
Fisher's Exact Test				,001	,001
Linear-by- Linear Association	11,238	1	,001		
N of Valid Cases	447				
a. 0 cells (0,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 48,34.					
b. Computed only for a 2x2 table					

Zdroj: Vlastní výzkum, 2018

H3: Zkušenost s dobrovolnickou činností v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty.

Hypotéza kvůli nízkým četnostem nešla statisticky zpracovat.

5 DISKUZE

Thoits a Hewitt (2001) popisují dobrovolnictví jako dobrovolné poskytování času a talentu. Jde o činnost, díky které se cítíme být lepším člověkem. Dle mého názoru by dobrovolnictví mělo být alespoň někdy nedílnou součástí každého z nás.

Pro výzkum jsem si stanovila 3 hypotézy. Data jsem zpracovala za pomoci programu SPSS, kdy stanovená hladina významnosti dosahovala hodnoty $\alpha = 95 \%$. Pro všechny hypotézy byl použit Pearson Chi-Square test, ze kterého byly ve výsledku zjevné konkrétní statistické výsledky. První hypotézou použitou v tomto konkrétním případě byla hypotéza H1: Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty. Další mnou použitou hypotézou se stala hypotéza H2: Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle pohlaví. Výzkum byl zakončen třetí hypotézou H3: Zkušenost s dobrovolnickou činností v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty.

Výzkumný vzorek byl tvořen 399 studenty Jihočeské univerzity. Dotazník zodpovědělo 80 % žen a 20 % mužů, nejvíce respondentů z výzkumného vzorku studuje na Zdravotně sociální fakultě. Otázka č. 3 rozdělila studenty na bakalářský, magisterský a doktorský studijní program. Valná většina respondentů (83 %) byla z bakalářského studijního programu. Respondenti byli také rozděleni na prezenční a kombinovanou formu studia. Na dotazník odpovědělo více studentů prezenční formy studia, a to 91 %. Výzkumný vzorek pak tvořilo 9 % respondentů kombinované formy studia.

Na otázku č. 5, ve které jsem se respondentů dotazovala, zda mají zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí, odpovědělo 91 % respondentů, že žádnou zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí nemá. Pouhých 9 % z výzkumného vzorku má zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí. Vzhledem k takto nízkému počtu respondentů nebylo možné statisticky zpracovat hypotézu H3: Zkušenost s dobrovolnickou činností v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty.

Frič s Pospíšilovou (2010) uvádí, že formální dobrovolnictví je spíše předmětem zájmu vzdělaných lidí. Dle výsledku nemohu zcela souhlasit s tímto výrokem. I přesto, že výzkum se týkal studentů vysoké školy, jen nízký počet respondentů má zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí.

Respondenti se zkušenostmi s dobrovolnictvím v zahraničí byli poté rozděleni dle pohlaví. Více zkušeností s dobrovolnictvím v zahraničí mají ženy (79 %) než muži (21 %). I když výzkumný vzorek netvořilo příliš mnoho respondentů se zkušenostmi s dobrovolnictvím v zahraničí, překvapilo mne, že 21 % mužů z výzkumného vzorku má nějakou zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí. Dle mého názoru je tento výsledek ovlivněn tím, že ženy mají od pradávna větší soucit k lidem a také tím, že role mužů ve společnosti je postavena na názoru, že muž je živitelem rodiny, tudíž nemá mnoho predispozic vykonávat dobrovolnickou činnost, která není platově ohodnocena.

Dle odpovědí respondentů se nejvíce z nich rozhodlo vycestovat za dobrovolnictvím v zahraničí prostřednictvím Jihočeské univerzity. Počet respondentů, kteří využili nabídky Jihočeské univerzity, činil 26 %. Vzhledem k možnostem, které Jihočeská univerzita nabízí studentům příslušných fakult, se dalo očekávat, že tato odpověď bude nejčastější. Prostřednictvím různých neziskových organizací se poté rozhodl zbytek výzkumného souboru vyjet za dobrovolnictvím v zahraničí.

Zahraníční stáže jsou pracovní pobyty v zahraničí, které probíhají v oblasti, kterou zájemce studuje nebo již má vystudovanou (Eurodesk, 2018). Nejvíce respondentů, kteří se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví, zvolilo zahraniční stáž jako možnost být dobrovolníkem v zahraničí. Respondentů, kteří si zvolili zahraniční stáž, bylo 54 %. Dle Výroční zprávy INEX – SDA (2016) se nejčastěji workcampů účastní dobrovolníci ve věku 18 až 30 let. Vzhledem k tomu, že z výzkumného vzorku se workcampu zúčastnilo pouze 15 % dobrovolníků, nelze tím pádem věkovou hranici potvrdit.

Otázky č. 8 a 9 se týkaly spokojenosti dobrovolníků s příslušnými organizacemi, prostřednictvím nichž vyjeli respondenti za dobrovolnictvím do zahraničí. Otázka č. 8 byla vyhodnocena pomocí posuzovací škály. Respondenti měli odpovědět, zda byli spokojeni s příslušnou organizací. Škála byla rozdělena na 5 stupňů (1 - nebyl/a jsem spokojen/a, 5 - byl/a jsem naprosto spokojen/a). Vzhledem k tomu, že 10 z 34 respondentů označilo čísla 1, 2 a 3, výsledek dle mého názoru není zcela pozitivní. Otázkou č. 9 byly zjištěny konkrétnosti, které dobrovolníkům během pobytu v zahraničí nevyhovovaly. Až 40 % respondentů označilo za nevyhovující komunikaci s vedením. Tyto výsledky nenaplnily výrok Brumovské a Málkové (2010), které uvádí,

že je důležité, aby dobrovolník a jeho mentor rozvinuli svůj vztah. Dále upozorňují, aby profesionálové poskytovali dobrovolníkovi maximální oporu a pomoc.

Otázkou č. 13 jsem zjišťovala, kterou oblast dobrovolnické činnosti dobrovolníci v zahraničí vykonávali. Nejvíce dobrovolníků (59 %) si vybralo pro zahraniční dobrovolnictví oblast dobrovolnictví v sociálních službách. Vzhledem k tomuto výsledku bych souhlasila s výrokem Šimkové (2011), která uvádí, že sociální služby přinášejí širokou škálu všemožných činností. Právě díky různorodosti se nejspíše většina respondentů rozhodla pro tuto oblast dobrovolnictví. Vzhledem k tomu, že 9 % respondentů označilo oblast dobrovolnictví ve sportu, výsledek není zcela shodný s tím, co uvádí Šimková (2011), že dobrovolníci se aktivně podílejí na chodu sportovních akcí, na volnočasových aktivitách a fungování různých zájmových kroužků. Žádný z respondentů však neoznačil oblast dobrovolnictví v kultuře, tudíž bych z jedné strany mohla souhlasit se Šimkovou (2011), která uvádí, že si dobrovolníci v oblasti kultury mnohdy ani neuvědomují, že dobrovolníky jsou. Pokud vezmeme v úvahu, že žádný z respondentů neoznačil oblast dobrovolnictví v kultuře, je výrok Šimkové (2011), že se na oblast dobrovolnictví v kultuře nezaměřuje příliš mnoho organizací, pravdivý. Kdyby se více organizací angažovalo v této oblasti dobrovolnictví, bylo by dobrovolnictví v kultuře lépe propagováno, tak by se ho účastnilo více dobrovolníků.

V dotazníku jsem se také zjišťovala, kde vykonávali respondenti zahraniční dobrovolnictví. Nejvíce respondentů (59 %) odpovědělo, že vykonávali zahraniční dobrovolnictví v Evropě. Německo, jakožto evropská země, bylo označeno nejvíce respondenty (20 %), kteří vykonávali zahraniční dobrovolnictví v Evropě. Mohli bychom tedy souhlasit s výrokem Tošnera a Sozanské (2010), dle kterých je Německo nejaktivnějším zaměstnavatelem dobrovolníků.

Otázkou č. 14 bylo zjištěno, zda dobrovolnictví v zahraničí bylo pro účastníky přínosné. Až 88 % respondentů označilo, že pro ně bylo dobrovolnictví v zahraničí přínosné. Ostatních 12 % respondentů označilo odpověď spíše přínosné. Dle Výroční zprávy INEX-SDA (2016) je hlavním cílem zahraničního dobrovolnictví zapojení dobrovolníků do prospěšných projektů, seznámení se s novými lidmi i kulturou, získání zkušeností a dovedností, procvičení cizího jazyka. Vzhledem k odpovědím respondentů byl tento cíl naplněn.

Dalšími otázkami jsem se dotazovala respondentů, zda by ostatní z výzkumného vzorku, kteří doposud neměli zkušenost se zahraničním dobrovolnictvím, měli zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí. Otázkou č. 15 jsem prošetřovala případný zájem respondentů o dobrovolnickou činnost v zahraničí. Až 71 % respondentů odpovědělo, že by měli zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí. Díky tomuto výsledku lze souhlasit s Tošnerem (2003), který uvádí, že se poptávka po dobrovolnictví stále rozšiřuje.

Bylo zjištěno, že mnoho respondentů by mělo zájem o dobrovolnictví v zahraničí, avšak mnou stanovená hypotéza H1 nebyla potvrzena. V hypotéze H1: Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle typu studované fakulty, byli vyjmuti respondenti fakulty Přírodovědecká a fakulty Rybářství a ochrany vod. Důvodem byly nízké četnosti v jednotlivých kategoriích. Z důvodu nerovnoměrného rozložení četností došlo k vyvážení dat. Hladina významnosti dosáhla hodnoty činila $p=0,293$ v doprovodu chí-kvadrát testu $\chi^2=6,133$. S ohledem na všechna použitá data jsem došla k závěru, že se hypotéza H1 nepotvrdila. Ze statistických veličin testovaných na základě testovaných subjektů je zřejmé, že mezi zájmem o dobrovolnickou činnost v zahraničí a typem studované fakulty není statisticky významný rozdíl.

Vzhledem k tomu, že byl prokázán větší zájem žen o dobrovolnictví v zahraničí, byla hypotéza H2: Zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí se statisticky významně liší podle pohlaví, potvrzena. V hypotéze H2 byla data vyvážena z důvodu nerovnoměrného rozložení četností. Hladina významnosti dosáhla $p=0,001$ a výsledek chí-kvadrát testu byl stanoven $\chi^2=11,263$. Vzhledem k tomuto výsledku byl objeven statisticky významný rozdíl mezi pohlavím a zájmem o dobrovolnickou činnost v zahraničí. Z hypotézy H2 je zjevné, že dochází k významnému statistickému rozdílu s ohledem na pohlaví dotazovaných subjektů. Na základě zjištěných dat je průkazný vysoký zájem ženského pohlaví o dobrovolnickou činnost na rozdíl od pohlaví mužského. U dotazovaných žen bylo statisticky prokázáno, že téměř dvě třetiny z celkového počtu respondentů tohoto konkrétního pohlaví, má zájem o dobrovolnickou činnost, zatímco zbylá skupina dotazovaných zájem nemá. U mužského pohlaví je statisticky průkazný rozdíl s ohledem na zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí v rovnováze s nezájmem.

Respondenti uvedli, že mají nejvíce povědomí o organizacích Lékaři bez hranic. Médecins Sans Frontières in the Czech Republic (30 % respondentů), Člověk v tísni o.p.s. (29 % respondentů) a o organizaci AISEC Česká republika (22 % respondentů). Organizaci Pomáháme lidem na útěku, o.p.s. označilo pouze 2 % respondentů. Tento výsledek bych odůvodnila tím, že organizace začala fungovat až v roce 2015 a její činnost byla pozastavena v prosinci 2017 z důvodu ukončení projektu. Vzhledem k délce působnosti dané organizace neproběhla dostatečná propagace projektů a celkově organizace. Byla jsem překvapena, že pouze 7 % respondentů nezná žádnou z organizací, která zajišťuje zahraniční dobrovolnictví. Z toho vyplývá, že 93 % respondentů, kteří mají zájem o dobrovolnictví v zahraničí, by vědělo, na jakou organizaci se obrátit. Vytyčený cíl: Zjistit, zda studenti Jihočeské univerzity, znají možnosti dobrovolnické činnosti v zahraničí, by se dal považovat za splněný. Pomocí dotazníkového šetření bylo zjištěno, že vysoké procento respondentů má povědomí o konkrétních organizacích zprostředkávající dobrovolnictví v zahraničí.

Počet respondentů se zájmem o dobrovolnictví v zahraničí v sociálních službách činil 55 %, poté ve zdravotnictví 21 %. Díky tomuto vysokému procentuálnímu zastoupení je zřejmé, že studenti Zdravotně sociální fakulty, kterých bylo v rámci dotazníkového šetření nejvíce, by se zajímali o oblasti dobrovolnické činnosti, ve kterých by mohli získat příslušnou praxi ke svým studovaným oborům.

Výzkumný vzorek tvořilo více respondentů, kteří by se zajímali spíše o krátkodobou dobrovolnickou činnost v zahraničí. Zájemcům by mohly být doporučeny například workcampy, které trvají 2 až 3 týdny. Vzhledem k výsledkům by 18 % respondentům spíše vyhovovala dobrovolná služba, kterou definují Tošner a Sozanská (2006) jako ten typ závazku, který je sjednán mezi organizací a dobrovolníkem na několik měsíců, ale i let, kdy dobrovolník vykonává dobrovolnickou činnost za hranicemi ČR.

Propagace dobrovolnictví v zahraničí probíhá pomocí projektů, propagačních materiálů a výroby a distribuce předmětů, které podporují myšlenku dobrovolnictví (INEX-SDA, 2018). Dle mého názoru není dobrovolnictví v zahraničí dostatečně propagováno. Dále jsem zjistila, že 10 % respondentů se domnívá, že dobrovolnictví v zahraničí není propagováno a 54 % respondentů zastává myšlenku, že dobrovolnictví v zahraničí spíše není propagováno. I přesto, že 64 % ze všech respondentů označilo „ne, spíše ne“, překvapilo mne, že 22 % z celkového počtu si myslí pravý opak. Smýšlejí o uspokojivé

propagaci dobrovolnictví v zahraničí. Zbytek výzkumného vzorku neví, zda je propagace dostačující či nikoli.

6 ZÁVĚR

Problematika zahraničního dobrovolnictví není v české společnosti příliš diskutovaným tématem. Knižních publikací, které se vztahují k danému tématu je nedostatek. Kontext teoretické části byl sepsán stylem, který pomůže zájemcům o dobrovolnictví v zahraničí. Jednotlivé kapitoly mohou posloužit jako návod, který zjednoduší zájemcům cestu k dobrovolnictví.

K realizaci výzkumné části práce byla zvolena metoda dotazování, pomocí elektronicky rozeslaných dotazníků. Data byla vyhodnocena pomocí Pearson Chi-Square testu, v programu SPSS. Dále jsem odpovědi respondentů zpracovala do grafů, aby bylo čtenářům umožněno přehledné shlédnutí těchto výsledků. Cílem mé bakalářské práce bylo zmapování a zaměření se na zkušenosti, zájem a povědomí studentů Jihočeské univerzity s dobrovolnictvím v zahraničí. K těmto dílčím cílům byly stanoveny tři hypotézy. Domnívám se, že cíle práce byly zčásti splněny. Z mého výzkumu vyplývá, že většina studentů Jihočeské univerzity by měla zájem o dobrovolnickou činnost v zahraničí. O dobrovolnickou činnost se více zajímá ženská část populace oproti té mužské. Výsledkem výzkumu bylo také zjištění, že ne příliš mnoho studentů se doposud s dobrovolnickou činností v zahraničí setkalo. Od respondentů se zkušenostmi s dobrovolnictvím v zahraničí jsem také zjistila konkrétní problémy, se kterými se během pobytu potýkali. Nejvíce respondentů si stěžovalo na špatnou komunikaci se členy organizačního týmu. Všem respondentům však byla tato zkušenost přínosem do budoucnosti.

Bakalářská práce by dle mého názoru mohla posloužit každému, kdo by měl zájem se o dobrovolnictví v zahraničí dozvědět více. Pomocí teoretické části lze zjistit mnoho užitečných informací, kterými by se mohli případní zájemci řídit. V závěru teoretické části také odkazuji na několik organizací zprostředkovávající dobrovolnickou činnost v zahraničí. Výzkum je přínosem pro jednotlivé organizace, které dobrovolnictví umožňují. Vzhledem k vysokému procentuálnímu počtu respondentů, kteří se domnívají, že propagace projektů není dostačující, by se organizace mohly více zviditelnit a dostat do povědomí širší veřejnosti. Dále by výsledky mohly být přínosné Jihočeské univerzitě vzhledem k tomu, že mnoho respondentů nemá žádnou zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí. Jihočeská univerzita by mohla nabízet studentům více

možností zahraničních stáží. Propagace pomocí sociálních sítí, internetu či například informačních letáků by mohla zvýšit účast a zájem studentů.

Na Jihočeské univerzitě studuje 11 000 studentů. Na můj dotazník odpovědělo však pouze 399 respondentů. Bylo by vhodné, kdybych měla více respondentů, aby byl výsledek lépe prokazatelný. Z tohoto výzkumu by bylo možné udělat další výzkum, který by mohl být věnovaný kvalitě jednotlivých dobrovolnických programů. Z mého výzkumu by byli vybráni ti respondenti, kteří se dobrovolnictví v zahraničí zúčastnili. Výsledky by poté mohly být využity na další propagaci dobrovolnictví. Z výsledků kvalitativního výzkumu bych mohla napsat článek pro Univerzitní časopis Journal, který studentům poskytuje novinky, rozhovory a reportáže ze všech fakult JU. Díky tomuto kroku by se dobrovolnictví v zahraničí mohlo dostat do povědomí všech studujících na Jihočeské univerzitě.

SEZNAM LITERATURY A ZDROJŮ

1. *About CNCS*, © 2018. [online]. National service. [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://www.nationalservice.gov/about>.
2. *About UNV*, © 2018. [online]. UNV. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.unv.org/about-unv>.
3. *Become a UN Volunteer*, © 2018. [online]. UNV. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.unv.org/become-volunteer>.
4. BERANOVÁ, I. © 2003-2018. Proč mít koordinátora dobrovolníků. [online]. In: TOŠNER, J. *Průvodce dobrovolnictvím pro neziskové organizace* [cit. 2018-01-02]. Praha: HESTIA, s. 14. Dostupné z: www.Hestia.cz.
5. BLÁHOVÁ, B., KAČENA, P., SYRUČEK, P., ZÁLOM, P. 2016. *Jak připravit dobrovolníky EDS na cestu*. [online]. Dům zahraniční spolupráce. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.naerasmusplus.cz/file/1943/Methodika%20pro%20p%C5%99edodjezdov%C3%A9%20pro%20p%C5%A1kolen%C3%AD%20dobrovoln%C3%ADka%20EDS.pdf>.
6. BRUMOVSKÁ, T., MÁLKOVÁ, G. 2010. *Mentoring: výchova k profesionálnímu dobrovolnictví*. Praha: Portál. 152 s. ISBN 978-80-7367-772-5.
7. CONNORS, T. 2011. *The Volunteer Management Handbook: Leadership Strategies for Success*. 2. vydání. Hoboken: John Wiley. 480 s. ISBN 978-0-470-60453-3.
8. *Co je to workcamp*, © 2018. [online]. Inex-sda. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.inexsda.cz/cs/clanek/precti-si-co-je-workcamp>.

9. *Co to jsou nestátní neziskové organizace*. 2016. [online]. Annojmk. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.anojmk.cz/co-jsou-nestatni-neziskove-organizace-nno>.
10. ČEVELA, L., KALVACH, Z., ČELEDOVÁ, L. 2012. *Sociální gerontologie: úvod do problematiky*. Praha: Grada Publishing. 263 s. ISBN 978-80-247-3901-4.
11. *Dobrovolnictví*, © 2018. [online]. Europa. [cit. 2018-02-01]. Dostupné z: https://europa.eu/youth/volunteering_cs.
12. *Dobrovolnictví ve Francii*, 2014. [online]. Franina. [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: http://www.franina.eu/cs/clanky/pobyt_ve_francii/dobrovolnictvi.php.
13. *Dobrovolnictví v kultuře*. 2012. [online]. Culturenet. [cit. 2017-08-03]. Dostupné z: <http://www.culturenet.cz/aktuality/dobrovolnictvi-v-kulture-pomaha-lidem-dava-zkusenosti-i-zabavu/n:11639/>.
14. DVOŘÁČKOVÁ, D., HOLCZEROVÁ, V. 2013. *Volnočasové aktivity pro seniory*. Praha: Grada Publishing. 100 s. ISBN 978-80-247-4697-5.
15. *Evropská dobrovolná služba*, © 2018 [online]. Eurodesk. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.eurodesk.cz/dobrovolnictvi/evropska-dobrovolna-sluzba-eds>
16. *Evropská dobrovolná služba, E-průvodce*, 2013. [online]. Mladiinfo. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.mladiinfo.cz/wp-content/uploads/2013/04/EVS-pruvodce-verze-2.pdf>.
17. *Evropská dobrovolná služba*, © 2018. [online]. Inex-sda. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.inexsda.cz/cs/projekt/evropska-dobrovolna-sluzba-1>.
18. *EVS koordinátor*, © 2018. [online]. Inex-sda. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.inexsda.cz/cs/clanek/ltv-evs-koordinator>.

19. Erasmus+, 2018. [online]. Europa. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/sites/erasmusplus2/files/erasmus-plus-programme-guide2_cs.pdf.
20. FADER, S. 2010. *365 Ideas for Recruiting, Retaining, Motivating and Rewarding Your Volunteers: A Complete Guide for Non-Profit Organizations*. Florida: Atlantic Publishing Group. 312 s. ISBN 9781601381491.
21. FAQ, © 2018. [online]. SCI. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.sci.ngo/contact-us/faq>.
22. FRIČ, P. 2001. *Dárcovství a dobrovolnictví v České republice (výsledky výzkumu NROS a Agnes)*. Praha: NROS: Agnes. 115 s. ISBN 80-902633-7-2.
23. FRIČ, P., POSPÍŠILOVÁ, T. 2010. *Vzorce a hodnoty dobrovolnictví v české společnosti na začátku 21. století*. Praha: Agnes. 212 s. ISBN 978-80-903696-8-9.
24. FRIČ, P., VÁVRA, M. 2012. *Tři tváře komunitního dobrovolnictví*. Praha: Agnes. 137 s. ISBN 978-80-903696-9-6.
25. *Global volunteer*, © 2016. [online]. Aiesec. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://aiesec.cz/global-volunteer/>.
26. GULOVÁ, L. 2011. *Sociální práce: pro pedagogické obory*. Praha: Grada Publishing. 208 s. ISBN 978-80-247-3379-1.
27. HAWKINS, P., SHOHET, R. 2016. *Supervize v pomáhajících profesích*. 2. vydání. Praha: Portál. 208 s. ISBN 978-80-262-0987-4.
28. HOLDSWORTH, C. 2010. *Why Volunteer? Understanding Motivations For Student Volunteering*. In: *British Journal of Educational Studies*. London: Routledge. p. 421-437. ISSN: 1467-8527.

29. *Charakteristika dobrovolnictví*, © 2018. [online]. Nicm. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.nicm.cz/dobrovolnictvi-charakteristika>.
30. *Info o YMCA*, © 2008. [online]. YMCA. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.ymca.cz/info-o-ymca/>.
31. *Jak se stát dobrovolníkem*, © 2014. [online]. Adra [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.adra.cz/dobrovolnictvi/zlin/dobrovolnicke-centrum/jak-se-stat-dobrovolnikem>.
32. *Jak se stát dobrovolníkem v Angole, Kambodži nebo Turecku*, 2016. [online]. Dobrovolník. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.dobrovolnik.cz/inspirace-ze-zahranici/jak-se-stat-dobrovolnikem-v-angole-kambodzi-nebo-turecku>.
33. KAFKOVÁ, M. 2013. *Šedivějící hodnoty? Aktivita jako dominantní způsob stárnutí*. Brno: Muni press. 181 s. ISBN 978-80-210-6310-5.
34. KORNELOVÁ, L. 2005. *7 možností jak do zahraničí*. 2. vydání. Uherské Hradiště: Klub přátel ICM. 24 s. ISBN 80-239-8587-6.
35. KOZEL, R., MYNÁŘOVÁ, L., SVOBODOVÁ, H. 2011. *Moderní metody a techniky marketingového výzkumu*. Praha: Grada Publishing. 304 s. ISBN 978-80-247-3527-6.
36. KRÁTKÁ, K., PERNICOVÁ, H. 2010. *Historie a současnost dobrovolnictví v České republice*. [online]. Za sebevědomé Tišnovsko, o.s. [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: http://sebevedome.tisnovsko.eu/download/dobrovolnictvi_CR_final.pdf.
37. KŘIVOHLAVÝ, J., 2011. *Stárnutí z pohledu pozitivní psychologie: možnosti, které čekají*. Praha: Grada Publishing. 144 s. ISBN 978-80-247-3604-4.

38. LUSKOVÁ, D., LUSKOVÁ, Š. 2012. *Dobrovolnictví v sociálních službách*. [online]. www.mpsv.cz [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: https://www.mpsv.cz/files/clanky/14242/Zprava_2012.pdf.
39. MATOUŠEK, O. 2013. *Metody a řízení sociální práce*. 3. vydání. Praha: Portál. 400 s. ISBN 978-80-262-0213-4.
40. MATOUŠEK, O. 2013. *Metody a řízení sociální práce*. 3. vydání. Dobrovolnická práce. Praha: Portál. s. 63. ISBN 978-80-262-0213-4.
41. MATULAYOVÁ, T., JURNÍČKOVÁ P., DOLEŽEL, J. a kol. 2017. *Motivace k dobrovolnictví*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. 109 s. ISBN 978-80-244-5110-7.
42. *Metodické doporučení Ministerstva kultury ČR pro dobrovolnictví v kultuře a umění*, 2012. [online]. Hestia. [cit. 2017-08-03]. Dostupné z: <http://www.niposmk.cz/wp-content/uploads/2012/06/Metodick%C3%A9-doporu%C4%8Den%C3%AD-MK-%C4%8CR-pro-dobrovolnictv%C3%AD-v-kultu%C5%99e-a-um%C4%9Bn%C3%AD.pdf>.
43. MZCR, 2016. *Přehled nejčastějších typů dobrovolnických činností* [online]. www.mzcr.cz [cit. 2018-08-03]. Dostupné z: http://www.mzcr.cz/obsah/prehled-nejcastejsich-typu-dobrovolnickych-cinnosti-_3134_3.html.
44. *Na víkend*, © 2018. [online]. Tamjdem. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.tamjdem.cz/cs/vikendovky>.
45. NOONE, M. 2017, *How to Become an International Disaster Volunteer*. Oxford: Butterworth-Heinemann. 140 s. ISBN 9780128044636.
46. *O AISEC*, © 2016. [online]. Aiesec. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://aiesec.cz/o-aiesec/>.

47. *O nás*, © 2018. [online]. Člověk v tísni. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: https://www.clovekvtisni.cz/kdo-jsme/o-nas?gclid=EAIaIQobChMIoaTj-M-Z2gIV6grTCh0-ogvhEAAYASADEgIccvD_BwE.
48. *O nás*, © 2018. [online]. Inex-sda. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.inexsda.cz/cs/o-nas>.
49. *O nás*, © 2018. [online]. Tamjdem. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.tamjdem.cz/cs/kdo-jsme/o-nas>.
50. *O programu*, © 2018. [online]. Naerasmus. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.naerasmusplus.cz/cz/o-programu/>.
51. *Pojed'te na misi*, © 2018. [online]. Lékaři bez hranic. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.lekari-bez-hranic.cz/pojedte-na-misi>.
52. *Poslání a hodnoty*, 2017. [online]. Hestia. [cit. 2017-08-03]. Dostupné z: <http://www.hest.cz/cz/o-hestia/poslani-a-hodnoty>.
53. POSPÍŠIL, C. 2002. *Teologie služby*. Plzeň: Karmelitánské nakladatelství. 214 s. ISBN 80-7192-748-1.
54. ROCHESTER, C., PAINE ELLIS, A., HOWLETT, S., ZIMMECK, M. 2010. *Volunteering and Society in the 21st Century*. Londýn: Palgrave Macmillan UK. 274 s. ISBN 1349303143.
55. ROSENBERG, S. 2013. *Volunteering: History Of An American Value*. [online]. Engaging volunteers. Dostupné z: <http://blogs.volunteermatch.org/engagingvolunteers/2013/04/18/volunteering-history-of-an-american-value/>.
56. *Seznam pojmů*, © 2017. [online]. Gaudeamus. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://gaudeamus.cz/brno/studenti/slovnicek-vs-pojmu>.

57. SMITH, D. 1975. *Voluntary action and voluntary groups*. [online]. [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://www.annualreviews.org/doi/pdf/10.1146/annurev.so.01.080175.001335>.
58. *Stanovy INEX-SDA*, © 2018. [online]. Inex-sda. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: https://www.inexsda.cz/system/attachments/files/000/000/950/original/INEX-SDA_STANOVY_2015_platne_zneni_ZS.pdf?1506074775.
59. STŘEDA, L., HÁNA, K. 2016. *eHealth a telemedicína: Učebnice pro vysoké školy*. Praha: Grada Publishing. 160 s. ISBN 978-80-247-5764-3.
60. ŠIMKOVÁ, S. 2011. *Dobrovolníci mění svět: sborník příkladů dobré praxe: Evropský rok dobrovolnictví*. Praha: Národní institut dětí a mládeže MŠMT. 118 s. ISBN 978-80-87449-15-8.
61. THOITS P. A, HEWITT L. N. 2001. Volunteer work and well-being, In: *Journal of Health and Social Behavior*. Washington. 42(2), pp. 115-31. Retrieved from: <https://search.proquest.com/docview/201663945?accountid=9646>.
62. TOŠNER, J., SOZANSKÁ, O. 2006. *Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích*. 2. vydání. Praha: Portál. 152 s. ISBN 80-7367-178-6.
63. TOŠNER, J. © 2003-2018. *Průvodce dobrovolnictvím pro neziskové organizace* [online]. [cit. 2018-01-02]. Praha: HESTIA. Dostupné z: www.Hestia.cz.
64. *Tisková zpráva, Praha/Brno/Adaševci*, 2017. [online]. Plnu. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://plnu.cz/cesti-dobrovolnici-opousteji-srbsko-po-dvou-letech-prace-s-pomoci-uprchlikum-ale-nekonci/>.
65. *Úvodní stránka*, © 2018. [online]. Dh. [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://www.dh.cz/>.
66. *Volunteer in Germany*, © 2007-2017. [online]. Oneworld. [cit. 2017-09-10]. Dostupné z: <http://www.oneworld365.org/volunteer/germany>.

67. *Volunteer in Sweden*, 2011. [online]. Your living city. [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: <http://www.yourlivingcity.com/stockholm/work-money/volunteer-sweden/>.
68. *Výroční zpráva*, 2016. [online]. Inex-sda. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: https://www.inexsda.cz/system/attachments/files/000/000/913/original/INEXSDA_vyrocní_zpráva_annual_report_2016.pdf?1497851767.
69. *Vznik a historie spolku*, © 2017. [online]. Plnu. [cit. 2018-02-01]. Dostupné z: <http://plnu.cz/vznik-a-historie-spolku/>.
70. WILSON, J. 2000. *Volunteering*. [online]. www. annualreviews.org. [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://www.annualreviews.org/doi/10.1146/annurev.soc.26.1.215>.
71. *What we do*, © 2018. [online]. Conservation Volunteers. [cit. 2017-08-03]. Dostupné z: <http://conservationvolunteers.com.au/what-we-do/>.
72. *Zahraniční stáže*, © 2007-2018. [online]. Nazkušenu. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.nazkusenou.cz/zahranicni-staze-a46.html>.
73. Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, 1990. In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 19, ISSN 1211-1244.
74. Zákon č. 86/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů, 2014. In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 37, s. 954. ISSN 1211-1244.
75. Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, 2006. In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 37, s. 1266-1282. ISSN 1211-1244.
76. Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, 2002. In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 82, ISSN 1211-1244.

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha č. 1** Druhy práce, které workcampy nabízejí
- Příloha č. 2** Počet účastníků krátkodobého dobrovolnického mezinárodního projektu dle věku a pohlaví v roce 2016
- Příloha č. 3** Deset nejčastěji vybraných zemí v rámci krátkodobého dobrovolnického mezinárodního projektu v roce 2016
- Příloha č. 4** Dotazník

Příloha č. 1 Druhy práce, které workcampy nabízejí

Archeologie (Archeology)	Festival (Festival)	Jóga (Yoga)
Konstrukce (Construction)	Kulturní dědictví (Culture heritage)	Lékařství (Medical)
Manuální práce (Manual)	Mír (Peace)	Práce s dětmi (Work with children)
Práce s postiženými (Work with the disabled)	Práce se starými lidmi (Work with elder people)	Práce se zvířaty (Work with animals)
Renovace (Renovation)	Sociální (Social)	Sport (Sport)
Studium, diskuze, výzkum (Study, discussion, research)	Studium jazyků (Language study)	Výuka (Teaching)
Umění (Art)	Zemědělství, životní prostředí (Agriculture, Enviroment)	Zmírnění katastrof (Disaster relief)

Zdroj: Vlastní zpracování dle materiálů, Service Civil International Volunteering for Peace, 2017

Příloha č. 2 Počet účastníků krátkodobého dobrovolnického mezinárodního projektu dle věku a pohlaví v roce 2016

VĚK	ŽENY	MUŽI	POČET
15-17	25	18	43
18-30	325	128	453
31-63	30	11	41
CELKOVÝ POČET	380	157	537

Zdroj: Vlastní zpracování dle materiálů, Výroční zpráva INEX – SDA, 2016

Příloha č. 3 Deset nejčastěji vybraných zemí v rámci krátkodobého dobrovolnického mezinárodního projektu v roce 2016

POŘADÍ	ZEMĚ	POČET DOBROVOLNÍKŮ	%
1.	Německo	95	18
2.	Španělsko	62	12
3.	Itálie	56	10
4.	Francie	51	9
5.	Finsko	26	5
6.	Velká Británie	19	4
7.	Česká republika	18	3
8.	Belgie	16	3
9.	Estonsko	14	3
10.	Japonsko	12	2
	CELKOVÝ POČET	369	69

Zdroj: Vlastní zpracování dle materiálů, Výroční zpráva INEX – SDA, 2016

Příloha č. 4 Dotazník

Vážené respondentky, vážení respondenti,

jmenuji se Martina Smolíková a jsem studentkou Zdravotně sociální fakulty, oboru Rehabilitační - psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory. Obracím se na Vás s žádostí o vyplnění mého dotazníku, který je anonymní a slouží k bakalářské práci na téma „Zkušenosti studentů Jihočeské univerzity s dobrovolnictvím v zahraničí“.

Děkuji za spolupráci.

DOTAZNÍK

1. Jaké je Vaše pohlaví?

- muž
- žena

2. Jakou fakultu studujete?

- Zdravotně sociální fakulta
- Zemědělská fakulta
- Pedagogická fakulta
- Filozofická fakulta
- Ekonomická fakulta
- Fakulta rybářství a ochrany vod
- Přírodovědecká fakulta
- Teologická fakulta

3. Jaký studijní program studujete?

- bakalářský studijní program
- magisterský studijní program
- doktorský studijní program

4. Jakou formu studia studujete?

- prezenční forma studia
- kombinovaná forma studia

5. Máte zkušenosti s dobrovolnictvím v zahraničí?

- ano → pokračujte na další otázku
- ne → pokračujte na otázku číslo 15

6. Jaké zkušenosti máte s dobrovolnictvím v zahraničí? (lze zaškrtnout více odpovědí)

- workcamp
- evropská dobrovolná služba (European volunteer service)
- zahraniční stáž
- dobrovolnická zahraniční mise
- jiné (uved'te)...

7. Prostřednictvím jaké organizaci jste se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví? (lze zaškrtnout více odpovědí)

- INEX-SDA, z.s.
- Tamjdem, o.p.s.
- YMCA v České republice (Young Men's Christian Association)
- Člověk v tísni, o.p.s.
- Lékaři bez hranicMédecins Sans Frontières in the Czech Republic, o.p.s.
- AISEC Česká republika
- Pomáháme lidem na útěku, z.s.
- jiné (uved'te)...

8. Jak jste byl/a spokojen/a s příslušnou organizací?

1 - nebyl/a jsem spokojen/a 5 - byl/a jsem naprosto spokojen/a,

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1-4 pokračujte na další otázku, 5 pokračujte na otázku číslo 10

9. Co Vám během zahraničního dobrovolnictví nevyhovovalo? (lze zaškrtnout více odpovědí)

- kvalita ubytování
- kvalita stravování
- pracovní náplň
- kolektiv
- komunikace s vedením
- pravidla příslušné organizace
- jiné (uved'te)...

10. Na jak dlouho jste se zúčastnili zahraničního dobrovolnictví?

- méně než 1 měsíc
- 1 měsíc až 6 měsíců
- 6 měsíců až 1 rok
- více než na 1 rok

11. Zúčastnili jste se zahraničního dobrovolnictví opakovaně?

- ano
- ne

12. Kde jste vykonávali zahraniční dobrovolnictví?

13. Na jakou oblast dobrovolnictví jste se v zahraničí zaměřili? (lze zaškrtnout více odpovědí)

- dobrovolnictví v sociálních službách
- dobrovolnictví v ekologii
- dobrovolnictví ve sportu
- dobrovolnictví v kultuře
- dobrovolnictví ve zdravotnictví
- dobrovolnictví v mimořádných událostech
- jiné (uved'te)...

14. Myslíte si, že pro vás byla dobrovolnická služba přínosem?

Poté pokračujte na otázku číslo 19

- ano
- spíše ano
- nevím
- spíše ne
- ne

15. Zajímalo by Vás dobrovolnictví v zahraničí?

Pokud ano pokračujte na další otázku, pokud ne pokračujte na otázku 19

- ano
- spíše ano
- nevím
- spíše ne
- ne

16. Znáte některou z těchto organizací, kterou byste v případě zájmu o zahraniční dobrovolnictví oslovili? (lze zaškrtnout více odpovědí)

- INEX-SDA, z.s.
- Tamjdem, o.p.s.
- YMCA v České republice (Young Men's Christian Association)
- Člověk v tísni, o.p.s.
- Lékaři bez hranic. Médecins Sans Frontières in the Czech Republic, o.p.s. AISEC Česká republika
- Pomáháme lidem na útěku, z.s.
- jiné (uved'te)...

17. Která oblast dobrovolnictví by Vás v zahraničí zaujala? (lze zaškrtnout více odpovědí)

- dobrovolnictví v sociálních službách
- dobrovolnictví v ekologii
- dobrovolnictví ve sportu
- dobrovolnictví v kultuře
- dobrovolnictví ve zdravotnictví
- dobrovolnictví v mimořádných událostech
- jiné (uveďte)...

18. Zajímala by Vás krátkodobá (2-4 týdny) nebo dlouhodobá (více jak půl roku) dobrovolnická zkušenost v zahraničí?

- krátkodobá
- dlouhodobá

19. Domníváte se, že je dobrovolnictví v zahraničí dostatečně propagováno?

- ano
- spíše ano
- nevím
- spíše ne
- ne

SEZNAM ZKRATEK

ADRA	Adventist Development and Relief Agency
ČR	Česká republika
EDS	Evropská dobrovolná služba
EU	Evropská Unie
EVS	European Voluntary Service
JU	Jihočeská univerzita
MPVS	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MSF	Médecins Sans Frontières
MZCR	Ministerstvo zdravotnictví ČR
NDC	Národní dobrovolnické centrum
NNO	Nestátní nezisková organizace
NSP	Národní soustava povolání
OSN	Organizace spojených národů
SCI	Service Civil International
SPPS	Statistical Package for the Social Sciences
UNV	The United Nations Volunteers
VB	Velká Británie
YMCA	Young Men's Christian Association